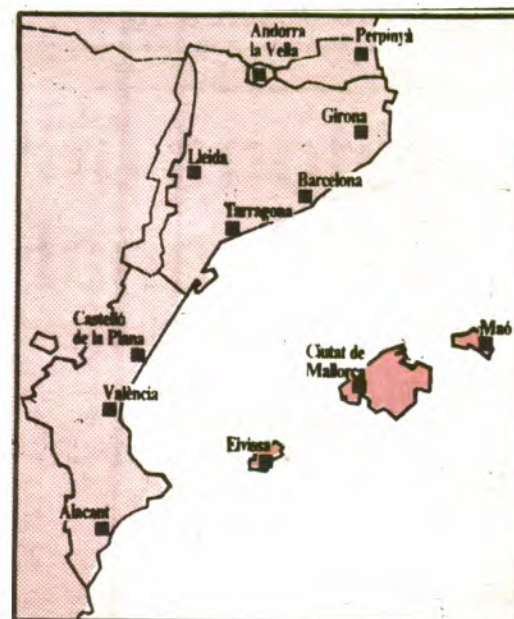

S'Arenal

de Mallorca

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

ANY X. NÚMERO 195

15 DE MAIG 1990

PREU: 100 PTS.

Al Col·legi de Son Quint de Son Rapinya se reuniren directius d'AAVV de Ciutat els dies tres i quatre d'aquest mes de maig en unes jornades de formació socio-cultural. Va presidir aquestes jornades en Francesc Mengot, president de la Federació d'Associacions i resident a Son Rapinya.

Les Associacions de Veïns són el que abans eren els batles de barri. A la fotografia hi podem veure directius d'Associacions de Veïns del Molinar i de Son Rapinya.

N'Antonio Picazo és el president de la Associació de Veïns de Son Rapinya. Ell i el seu equip són el batle de barri.

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a totes les famílies de Son Rapinya, Sa Vileta i Son Roca. La quinzena que ve, ferem un número dedicat a Santa Catalina.

AQUACITY

A prop de Palma-s'Arenal quilòmetre 15

PRESENTANT AQUEST CUPÓ, ELS NINS I NINES FINS A 12 ANYS, ACOMPANYATS DEL PARES, PODRAN ENTRAR DE FRANCA A L'AQUACITY DE S'ARENAL

BINGO BAHIA DE PALMA

SALA DE JOCS

SERVEI DE CAFETERIA
XOCOLATA AMB ENSAÏMADES
ENTREPANS I PLATS VARIATS
AL SERVEI DE S'ARENAL I
DE MALLORCA

CADA VESPRE A PARTIR
DE LES NOU

EDEN PARK

DISCO SHOW

De dimarts a dissabtes a partir de les 10' 30

DUO ADDAGGIO

Divendres y dissabtes

GRAN ORQUESTRA MANHATAN i els seus «mariachis»

Carretera de s'Arenal, entre els Balearis 2 i 3. Tlf: 263858. Can Pastilla.

Telèfons útils a s'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00).....	727643 - 727644
Bombers	291250 - 290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Rotja de Can Pastilla	264040
Polícia Nacional.....	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de s'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi.....	401414
Radio-Taxi-Platja.....	755440
Associació d'Hotelers	267654. Fax: 491012

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050. Fax: 662081
Oficina de s'Arenal.....	264071
Bombers.....	660756
Polícia Municipal.....	661767
Guardia Civil	264121
Taxi.....	263745 - 263538
Parròquia	263265
Aigua potable a domicili	265980 - 261426
Associació de Veïns	265005
Grues Sampol.....	264193
Servei Municipal d'aigües SOGESUR ..	262493

La Guarderia Pitufos, en català Barrufets, acull els infants de la comarca de Son Rapinya. Hi estam molt ben atesos.

Na Montserrat Serrats, és la bibliotecària de Son Rapinya. Ella, diu que els seus clients, són menors de 16 anys. En complir aquesta edat, molt poca gent hi va més a llegir o a manllevar llibres.

S'Arenal
de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.:

Carrer.:

Població.: Tel.:

M'interessa una subscripció:

☐ **SEMESTRAL 1.000 PTS**

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc.: Suc.:

Compte n.º: Titular:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 132, s'Arenal

**Llocs on es pot trobar
S'ARENAL DE MALLORCA**
Tots el quioscos de s'Arenal
* Papereria Roca, de Llucmajor
* Papereria Cervera i Papereria Frau,
del Coll
* S'Estany, de Sant Jordi
* Can Jordi i De Verd en Blau, de Son
Ferriol.
* Llibres Mallorca, Quart Creixent i
Papereria Son Rapinya, de Ciutat
* Casa Pedrós, Espirafocs i Llibreria
Vilanova, d'Inca
* Leo i Xaloc de Manacor

Tenis Arenal
Esport Centre

**GIMNÀS · JUDO · TAEKWONDO
MANTENIMENT · CULTURISME**
TLFS.: 263112 - 263834
PISCINES · SOLÀRIUMS · TOBOGANS

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de la Comarca de s'Arenal. Edita: Associació de Veïns. Director: Mateu Joan i Florit. Depòsit Legal PM-473-80. Imprimeix Hora Nova, S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 132 - Apartat de correus 124 - 07600 - s'Arenal de Mallorca. Telèfon: 265005. FAX: 269941

Juli Mir, de sa Pobla, Mari Mayans, de Ciutat, i n'Antoni Joan, de Ciutat, són els empleats de SA NOSTRA a Son Rapinya. La bona situació de l'oficina amb fàcil aparcament, la eficiència i el bon tracte del personal, fan que aquesta entitat d'estalvis tenguí mont bona premsa a la barriada

Germanor

Qui diu mal d'aquestes illes
o dels germans del Principat,
ho fa per desconeixença
o bé per fer-nos barallar.

Mallorca per Catalunya
sempre ha estat un país germà,
pels illencs el Principat
la seva segona llar.

Tenim en comú moltes coses
que colze a colze hem de servir:
una llengua i una ensenya
i unes verges per lloar.

El català és la nostra parla,
respectant les varietats;
quatre pals de sang vermella
són la nostra identitat.

Des dels venerables cims,
bressols de fe i santedat,
ens vetllen les Morenetes
de Lluc i de Montserrat.

Ambdues terres es banyen
dins la mediterrània mar.
Catalans de les Mallorques
mallorquins del Principat

ballem la més formosa de les danses
que al món es fan i es desfan,
germans entre germans no es barallen,
dansen i es donen les mans.

En Vicenç de Son Rapinya

Llegir:

Cartes de presó

Núria Cadenes, militant dels
Maulets, resta empresonada a
Alcalá de Henares.

Aquest llibre ens ofereix un
recull de les seves cartes a fami-
liars, amigues i amics, plenes de
sensibilitat, ràbia i d'un fort senti-
ment d'amor a la gent i a les
seves coses que són, també, una
mica nostres.

Son cartes personals, que

ens permeten conèixer una
mica més a la Núria, lluny del
pamflet.

Aquest és un llibre im-
prescindible per tothom, que
cal llegir amb els ulls i l'esperit
ben oberts per fruir-ne tota la
seva olor, tot el seu gust jove i
lluïtador

Cartes de Presó.
Núria Cadenes.
Edicions 3 i 4. València

Mossèn Francesc Ballester i Adrover, de Fe-
lanitx, és el rector de Son Rapinya. El tio
Paco, aquest és el mal nom de la primera au-
toritat del poble, fa molts d'anys que ostenta
el càrrec i és molt estimat i respectat pels ha-
bitants de la població.

La Llibreria Son Rapinya, ubicada al carrer
Llac Quatre Cantons, és el lloc on se venen
més diaris de s'Arenal de tot Mallorca. En Vi-
cenç, que és l'amo, en fa molta propaganda.

Els santjoaners Josep Fuster i Josep Paie-
res, i el ciutadà Jaume Paieres són els em-
pleats de LA CAIXA a la Vileta. Una oficina
amb fàcil aparcament on la clientela és atesa
ràpida i cordialment.

L'Església Parroquial de Son Rapinya està envoltada de jardí, un
jardí que ha sembrat i a vist créixer don Francesc, el rector.

La Casa Catalana de Mallorca tengué la seva festa

N' Aina Jiménez Garceran, del forn «La Cordobesa», és la fornera amb els cabells més llargs de Son Rapinya.

L'Associació de Veïns Es Trencadors, de ses Cadenes, feren l'assemblea general el passat dia 28 d'abril a l'església de Ntra. Sra. dels Angels. Hi assistiren i, a més de la mesa o banca presidencial, comptàrem unes cinquanta persones en total, cosa que suposa molt de públic per als habitants de ses Cadenes.

Es tractaren temes del poble, de la seva relació amb l'Ajuntament de Palma i dels problemes derivats des trànsit pel centre del poble, del poliesportiu que es farà al camp de les Tres Pales, de la incorporació de l'associació a la confederació d'AA. VV. que dirigeix Francesc Mengot, dels programes de les pròximes festes de la Mare de Déu dels Angels del mes d'agost...

En fi, que s'entengueren i S'ARENAL DE MALLORCA, veí d'aquesta barriada, hi va voler ser present i deixar constància del que es discutí. Seguirem informant. Ah! En acabar hi hagué pisolabis per a tothom. (Foto: Valeriano. Text: A. de V.)

La casa Catalana de Mallorca realitzà la seva anual Festa Major, la qual tengué lloc al Parc de la Mar i a les instal·lacions del Riu Centre de s'Arenal.

Els assistents a la festa pogueren gaudir dels tradicionals balls de sardanes al so d'un cobla catalana. Un cop acabats els balls, els socis es traslladaren al Riu Centre on es va fer una berenada de germanor, a la qual seguí un concert de la Cobla Genisenca i una altra sessió de sardanes.

Al llarg de la berenada, el president de la Casa Catalana, Josep Planas i Montanyà, es dirigí als socis de l'entitat agraint la seva assistència, al temps que recalava el bon esperit que hi ha hores d'ara entre catalans i mallorquins.

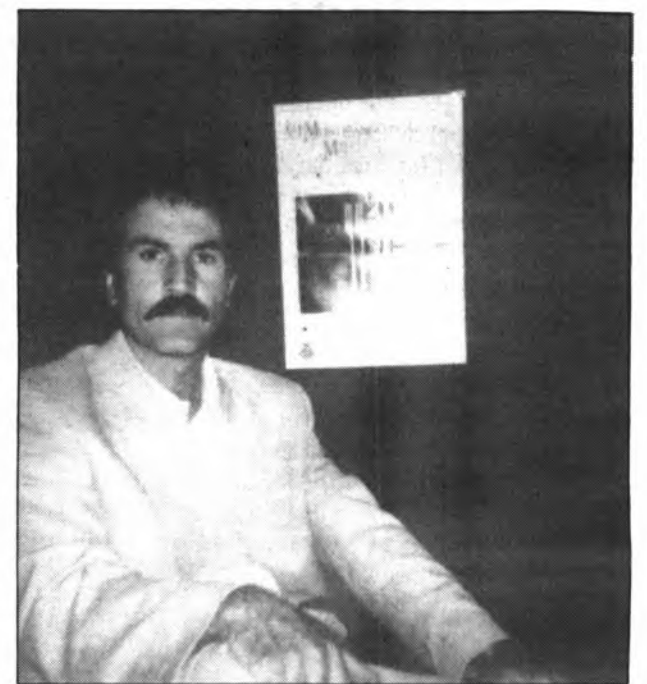
Després de la proclamació de la pubilla i de les seves dames d'honor, Josep Planas lliurà a Pere A. Serra, president d'Hora Nova SA (empresa que imprimeix el diari de s'Arenal) una placa que l'acredita com a soci d'honor de la Casa Catalana de Mallorca. Pere Serra, per la seva banda, donà un exemplar de l'obra «Miró i Mallorca» al president de la Casa Catalana. També es re-

cordà el pare de Pere Serra, Miquel Serra i Pastor, el qual dedicà gran part de la seva vida a l'estudi de la cultura catalana.

L'endemà, més de dues-centes persones es concentraren al monestir de Lluc per homenatjar la Mare de Déu, la «verge mallorquina, germana de la de Montserrat», com digué Josep Planas. Els Blavets de Lluc entonaren un cor durant la missa concelebrada que es va fer, moments després els Blavets cantaren el Virolai, cançó que va ser acompanyada per la pràctica totalitat dels assistents.

Després de la cerimònia religiosa, a l'esplanada de davant el monestir, la festa acabà amb una altra ballada de sardanes.

Andrés Cerezo de la botiga «Tot» de s'Arenal, ha guanyat el concurs de cartells de la VI Mostra de Cuina Mallorquina que aquests dies se fa al Recinte Ferial del Polígon de Llevant que patrocina el Consell de Mallorca, organitza la Associació de Restauració de Mallorca amb la col·laboració de Ifebal. El premi ha estat de 150.000 ptes. La nostra enhorabona a aquest jove pintor arenaler.

Son Rapinya està enrevoltada de col·legis de luxe. Els migdies els estudiants van a dinar als nombrosos establiments, com a aquest de la fotografia que se diu «LINEA 7».

Mossegades!

-28-

El racisme constitueix una ideologia convenient i una avantatjosa manera de viure. El colonitzador se serveix del mecanisme del control social, de la psicodinàmica del prejudici i dels estereotips per consolidar l'exploació de les colònies. La discriminació de què son objecte els catalans reflexa l'alt nivell d'etnocentrisme i xenofòbia dels espanyols i palesa igualment que ens enfrontam a una complexa ideologia mescla de paternalisme i racisme, de puerilitat adulta i missió civilizadora, d'odi atàvic i evolució incompleta. Els forasters sovint han acusat els catalans de "racistes" i "separatistes" quan de fet ells en són la màxima expressió. Que el català té molt mala premsa arreu de les terres d'Espanya, és una cosa que es pot comprovar quotidianament. Com veurem a continuació, per ésser discriminat, no cal parlar espanyol amb accent català o tenir llinatges catalans. N'hi ha prou de tenir la "desgràcia" que el vostre rostre tingui alguna remota relació amb l'estigma de la catalanitat (Vegeu imatge adjunta): "Pepe Guzmán, un veterano y agudo periodista de 'El Correo de Andalucía', ha bautizado con un golpe de ingenio a Manuel Chaves, ministro de trabajo y posible candidato a la presidencia de la Junta de Andalucía. Guzmán estaba frente al televisor de un bar en compañía de varios amigos, y, ante un primer plano del rostro del ministro, el periodista sentenció: 'Con esa cara es imposible triunfar en Andalucía'. Un tertulio le preguntó las causas del posible fracaso y Pepe Guzmán contestó sin dudarle: 'Por que eso no es cara, es el escudo del Barcelona'".

La publicació de la ocurrencia en un periódico sevillano ha hecho popular esta broma. El rostro de Chaves convertido en semejante simil futbolístico ya está en todas las tertulias y distintas versiones de la comparación se han convertido en chistes más o menos afortunados. Hasta hay uno de marchamo lepero.

Entrar en Andalucía -o volver que es mucho más grave- precedido de una antesala chistosa es lo peor que puede ocurrirle a un político o a un torero.

Sus méritos, más que sus defectos, se van a medir por el canon humorístico que se le aplique. Y no hay manera de separar al personaje real de la figura chistosa con la que representa.

Lo sentimos por Chaves, nacido en Ceuta, pero criado en el sevillano barrio de Heliópolis, como su amigo Felipe. Si llega a ser presidente de Andalucía ya tendrá que cargar, durante todo su mandato, con ese calificativo del periodista Guzmán que lo ha sentenciado sin piedad. En el sur la gente es así: cruel sin paliativos para ganarle una sonrisa al aburrido quehacer de cada día. Esta vez, lo sentimos por el posible candidato. Pero así son las cosas" (1).

Després d'aquesta, què me'n deis? Ara enteneu per què tots els intents que s'han fet des de Catalunya per tal d'intervenir políticament dins Espanya (Pi i Margall, Prat de la Riba, Cambó, Pujol, Miquel Roca...) han fracassat d'una manera espaterrant? Ara us explico perquè l'operació reformista de l'any 1986 acabada per Roca no va aconseguir ni un diputat fora de Catalunya? Quan aprendrem la lliçó i ens rendirem a l'evidència que amb els espanyols no hi ha res a fer? Jordi Pujol ha reconegut que "els catalans no han resolt la seva identificació amb Espanya" (2), cosa absolutament disbaratada. El problema no és nostre, sinó que és seu. Són els Ortega y Gasset, Sánchez Albornoz, Madariaga, Américo Castro, Menéndez Pidal i d'altres els qui no han resolt la identificació d'Espanya amb la integració del fet català.

-29-

Jordi Pujol i Solel (Barcelona 1930), President de la Generalitat de Catalunya des de 1980, ex-torturat per la policia espanyola, condemnat a set anys de presó pels fets del Palau (19.V.1960) i alliberat l'any 1963, avui es pot sentir orgullós del que ha aconseguit propiciant la

vinguda oficial de Felipe de Borbón a terra catalana. Amb quina indissimulada complaença la premsa espanyola ha pogut escriure: "Enfrentamiento entre los radicales y los pujolistas. Su estancia divide a los nacionalistas. La primera visita oficial del Príncipe Felipe a Cataluña situará a las grandes corrientes del nacionalismo catalán en bandos políticos opuestos" (3), "La visita del Príncipe enfrenta a pro independentistas y convergentes, por un lado, y a éstos con los socialistas" (4), "Los independentistas catalanes no consiguen organizar un acto unitario" (5) etc. Pujol ha provocat el que ni el general Franco va aconseguir mai: fer retrocedir la història al desastre de 1715 amb tot el que això va comportar de baralles i enfrontaments tribals: "Porque cuando los antidisturbios aislaban el centenar de los descontentos y quitaban las pancartas y banderas republicanas, (...) los fieles bailaban las sardanas" (6).

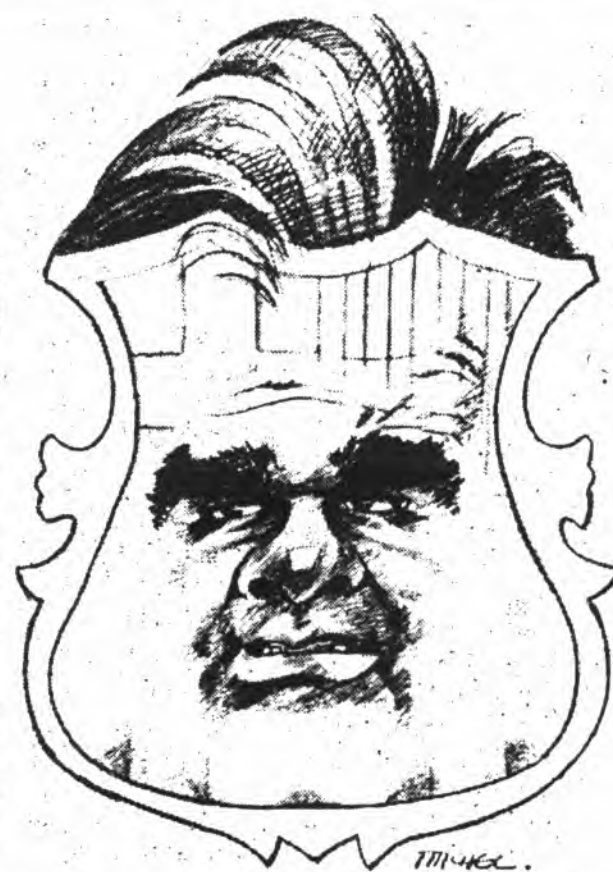
Pujol ha considerat el pacte amb la corona beneficis per a Espanya i per a Catalunya: "han estat positives per al conjunt d'Espanya, i no tan sols per a la Generalitat de Catalunya" (7). Fals! Que ho sigui per a Espanya no ho dubtam, ara bé que ens digui que també ho és per a Catalunya, és mentida. Amb aquesta iniciativa estúpida, inútil i inoperant l'únic que ha aconseguit és dividir la tribu i per tant debilitar-la. No dubt que Pujol haurà millorat les relacions personals amb la corona espanyola, però al preu d'enfonsar Catalunya en una cruel baralla de negres i això és un despropòsit descomunal. Per definir l'actuació abominable de Jordi Pujol no hi ha com reproduir el que Gaziol va escriure de Francesc Cambó: "Després d'aquella falla imperdonable, la figura política del gran català perdé tot l'interès. El seu drama intern ja era acabat: l'esperit conservador, a l'espanyola, s'havia imposat del tot, dintre seu, a l'esperit catalanesc i revolucionari. L'antinòmia apassionant, en certa manera tràgica, que duia amagada, quedà resolta en una mena de resignació infecunda, folrada d'un gran benestar. Tot i això era un símbol" (8).

Pujol juga amb foc i ha temptat el diable. Un a un està repetint tots els errors històrics de Cambó i la Lliga Regionalista. Per exemple, l'any 1986 va intentar l'operació Roca, "La otra manera de hacer España", que va fracassar estavellant-se contra la "incomprensió" dels espanyols. L'any 1918, Cambó ja havia fet el mateix amb el lema "Per Catalunya i l'Espanya Gran" que va recollir idèntica decepció. Enguany Pujol ha pactat amb la corona espanyola. Cambó també va cometre l'espifada de ficar els genolls en terra i això va ésser l'inici de la decadència que va culminar amb el crit de les masses furioses per haver estat traïdes "Mort a Cambó! Visca Macià!"

Definitivament Pujol s'ha tret la càrrega i ara ja sabem a què ens hem d'atendre. Això sempre és positiu ja que no hi ha res pitjor que estar a les fosques. Per voler estar bé amb tothom, Jordi Pujol ara no estarà bé amb ningú. Els catalans li escopirem a la cara, i amb raó, el qualificatiu de botifler. La premsa espanyola, per contra, ha continuat parlant d'ell i de la visita reial amb l'odi, recel, menyspreu i desconfiança acostumats: "En esta visita, Jordi Pujol transformará su saya nacionalista catalán con aspiraciones independentistas, en otra de fiel súbdito de la Corona" (9), "Cataluña está hoy gobernada por una burguesía prudente y pacata, de colosalismo provinciano, con mucha obsesión por la ceremonia y el protocolo" (10), "El honorable Pujol ha sido en todo momento la sombra del Príncipe, pero ha demostrado una vez más esa ambigüedad ante los compromisos con Madrid. Porque en Cervera, ciudadela borbónica que se mantuvo fiel contra el archiduque, Pujol ha aprovechado para hablar de agricultura, de secano y de otras cosas de política casera" (11).

-30-

Després de la visita oficial de Felipe de Borbón a les colònies, moltes coses ja no continuaran igual com

abans. Per exemple, la credibilitat informativa de TV3 o del diari *Avui* ha quedat seriosament deteriorada. La voluntat de minimitzar ("petits grups radicals") i d'ocultar ("els aplaudiments emmudiren les siulades") els actes de protesta ha estat irritant. Un cop vist això, i de cara a l'apoteosi independentista que es produirà l'any 1992, ja ens podem espavilar i instal·lar una bona antena parabòlica perquè, després d'aquesta ensarronada, ha quedat demostrat que per estar mínimament informats haurem de connectar amb la BBC.

-31-

La visita de Felipe de Borbón ha fet rebrostar amb més força que mai l'ús de l'insult BOTIFLER que Joan Coromines va definir de la següent manera: "D'ací el sobrenom de botifler donat des de 1.700 a la figura odiosa dels traïdors a la causa nacional, denominació comuna a totes les terres catalanes, en totes les quals ha estat comú que els caragirats s'escudessin en la conveniència de protegir llurs altes pretensions socials per mitjà de l'aliança amb els enemics externs del nostre poble" (12). Anotar que a Mallorca, l'insult *botifarra*, segons Coromines, "es tracta en realitat d'una deformació volguda de botifler gràcies al caràcter pejoratiu del sufix -ARRA" (13).

Si analitzam el demble del botifler, podem fer les següents observacions:

a) Els traïdors catalans són odiats a mort per llurs conciutadans i són igualment menyspreats per Espanya ja que mai no els considera dignes d'absoluta confiança. És la famosa dita: Roma no paga traïdors.

b) El botifler es vol fer perdonar a qualsevol preu l'estigma pecaminós que el tortura: la negritud. Això li imposa un caràcter, uns gestos i una forma d'ésser peculiar definida per la submissió a través d'una actitud autohumiliant, l'ús reiterat de fórmules empalagoses de respecte envers l'amo blanc i la tendència a fer pallasades a fi d'agradar i caure en gràcia. El màxim elogi que un espanyol pot fer a un botifler és quan li diu: *Pues nadie diría que eres catalán*, amb la qual cosa li ve a reconèixer que ha aconseguit mig camuflar la negritud que el turmenta.

EUGENI D'ORS, forma part de la llarga llista d'intel·lectuals i polítics indígenes venuts a Espanya i que encarnen la tragèdia que acabam d'exposar. L'any 1919, després d'un enfrontament amb Puig i Cadafalch i com a potadetes per haver estat cessat com a director d'Instrucció Pública de la Mancomunitat, se'n va anar a viure a Madrid i a escriure en espanyol. Doncs bé,

Mosseghades!

molts d'anys després, Luis Buñuel parlaria de la vida madrilenya d'Eugeni d'Ors en els següents termes: "Nos reuníamos en Gambrinus por la tarde, y en Platerías por la noche. Allí venía Eugenio d'Ors porque no le aceptaban en las reuniones de Ortega. Además de no tomarle muy en serio, les molestaba su paso del catalán al castellano. Era una especie de traición. Además de su aire engolado y de sus ínfulas de triunfo parisiense" (14).

Per citar un cas actual de botifler, treurem a col·lació TERCENCI MOIX, exemple llastimós d'esclau doblement endogalat ja que a l'estigma de català cal afegir el d'homosexual. Moix, igual que d'Ors, una vegada haver assolit un reconeixement important dins la cultura catalana, ha traït i, seduït per l'influx de la metròpoli, ha volgut triomfar a Espanya, idea que tan sols pot passar pel cap d'una persona xiroia que ha perdut la clau del cul. Terenci Moix, amb obres com *La torre dels vicis capitals* (1967), *Onades sobre una roca deserta* (1969) o *El dia que va morir Marilyn* (1969) ha estat reconegut com un dels autors més representatius dels anys 70. Bé doncs, la recriminació més cruel que no se li ha fet mai a Terenci Moix no és que jo ara li pugui dir porc traïdor, sinó que les paraules que sens dubte l'han ferit més endins són les que va escriure G. Cabrera Infante quan, comentant la novel·la *Nunca digas que fue un sueño* (Premio Planeta 1986) li va entimar pels nassos aquests mots: "el español es demasiado importante para dejarlo en manos de los catalanes" (15). Cabrera, es referia naturalment al castellà catalanitzat (calcs sintàctics, manca de naturalitat, pobresa lèxica etc.) que usa Moix. Heus ací doncs de bell nou la tragèdia del negre que s'entesta follament a canviar de pell i que topa frontalment contra la prepotència i el rebuig del blanc. Per altra banda, la frase de Cabrera Infante és digna de l'ex-president afrikanner de Sud-Africa, Pieter Botha: "el gobierno es algo muy serio para dejarlo en manos de los sucios y apestosos negros".

-32-

Jordi Pujol, des de 1980 ençà, ha estat el polític més maltractat de l'Estat espanyol. L'han insultat, perseguit i ridiculitzat a través de tots els mitjans possibles i inimaginables. S'han ficat sense pietat en l'aspecte físic: l'estatura, els tics nerviosos, els gestos de les mans, la forma embullada de xerrar etc. La premsa espanyola se n'ha rigut tant com ha pogut. L'aparell repressiu de l'estat ha mogut tots els ressorts, els fiscals, per exemple, per enfonsar-lo i lliurar-lo a la voracitat dels monstres del descrèdit públic: cas Banca Catalana, Prenafeta. Amb motiu de polèmiques com la de l'autodeterminació, els siulets a l'estadi olímpic o les subvencions a *La Crida*, Espanya l'ha sotmès a un linxament públic sense precedents i li ha donat xarop de bastó sense mirar prim.

Doncs bé, què n'ha après de tot això? Sembla que res. En lloc de enviar Espanya i els espanyols a fer trons i aprofitar la conjuntura internacional immillorable per als moviments independentistes, ara claudica, fa llufa en un nou acte d'autohumiliació i pacta amb el rei d'Espanya.

Després d'aquesta pardalada s'entén perquè Pujol ha estat tant vituperat durant tots aquests anys. A fi de comptes, els espanyols intuïen que no estava disposat a arribar a les últimes conseqüències i sumar-se a l'independentisme clar, inequívoc i que no se n'amaga de res. Precisament perquè entreveïen que Pujol a l'hora de la veritat plegaria veles se n'han aprofitat i n'han abusat com mai. Jo us asseguro que si Espanya veiés Pujol com un líder disposat a rompre els grills i capitanejar Catalunya cap a la descolonització i la independència, decidit a tot i a plantejar a l'ONU, a la CEE o davant Bush, Gorbansov o l'emperador nipó el tema català; jo us asseguro, doncs, que les conyes, ironies, befes i sarcas-

mes s'acabarien en tòtum. Llavors continuariem essent odiats, igual o més que ara, però com a mínim no se'n riurien, i això no té preu.

Per ventura mai després de la derrota de 1715, els catalans no havíem disposat d'unes condicions històriques internacionals tan favorables per a la independència. Me cag en Jordi Pujol si tracix el futur de Catalunya i deixa passar de llarg aquesta ocasió. Tard o d'hora, un dia o altre tanmateix, els Països Catalans serem independents, amb en Pujol, sense en Pujol o contra Jordi Pujol. Encara que l'hàgim de fer mil bocins i ventar les cendres!

-33-

El nacionalisme Tio Tom en lloc de donar llum, dona fum; en comptes d'empènyer, frena; en lloc de donar coratge, sembla derrotisme; en lloc d'encendre el foc, sempre té la regadora a punt; en lloc d'aclarir, embulla; en lloc d'engrescar, desinfla. El Tio Tom, per damunt de tot, vol tranquil·litzar l'amo blanc. Conseqüentment, es dedica bàsicament a desprestigiar el negre rabiós que no controla i que el fa quedar malament davant les autoritats colonials. Els seus mots predilectes són: *Alerta, al·lotets! Anau en bones! Ara no és el moment! Hem de tocar de peus en terra! Això és contraproduent! Pragmatisme, pragmatisme!* etc. El Tio Tom és una víctima més que cal afegir als estralls de la colonització. El seu comportament s'explica amb les paraules por i covardia. Ell no ho vol reconèixer i s'autoenganya a través de complicadíssimes i elaborades justificacions, però, al fons de tot, el Tio Tom recorda l'esclau que ja que no gosa pegar a l'amo s'esbrava apallissant un altre esclau. El nacionalisme Tio Tom amaga el cap sota l'ala, esquivant els temes compromesos i creu ingènuament que la providència i el temps resolen els problemes. Igualment està convençut que per avançar n'hi ha prou amb paciència, bona voluntat i que l'home blanc s'avindrà a raons apel·lant al seny. El Tio Tom implora i no exigeix, suplica i no reclama. El més exasperant del catalanisme Tio Tom és que vacilla i això és funest perquè dona als espanyols l'audàcia i temps suficient per agafar la iniciativa i atacar-nos sense pietat. Tota opressió genera una àmplia i variada tipologia d'oprimits, per exemple, el negret del Domund, l'emblanquinat, el botifler, el Tio Tom i el canibal. Sempre al final, la conquesta de la llibertat arriba el dia que els caníbals desborden i arrasen el Tio Tom que veu impotent com la situació li fuig de les mans i ja no pot controlar-la.

RESUM I PERORATA FINAL: l'actitud de Jordi Pujol davant la vinguda del Borbó, el llibre pudent d'Aina Moll, *La nostra llengua* (16), o la negativa de la directiva actual de l'OCB a distribuir per les escoles el llibre de la CENC, *L'ensenyament, eina bàsica de la catalanització* (17), són actituds típiques del Tio Tom que es dedica a fer la feina bruta de repressió d'un moviment que ja no tan sols no reconeix la seva autoritat, sinó que ja el desafia obertament. No ho oblideu: a Sud-Africa els policies que entren a pegar dins els suburbis negres de Johannesburg són negres. La millor arma que Espanya té contra l'independentisme és el Tio Tom que en comptes d'aplanar el terreny, es dedica a aixecar obstacles i a donar armes a l'enemic.

-34-

Baltasar Porcel, abans de l'inici de la visita reial, va escriure tot il·lusionat com un plebeu enlluernat per l'embruix ostentós de la monarquia "a través de este viaje del príncipe a Cataluña, en el que se moverá y hablará, que será seguido por toda España con muchísima atención" (18). Dies després, transmutat pel desengany, va haver d'escriure: "La mayor parte de la prensa de Madrid ha ofrecido una imagen del príncipe Felipe que en modo alguno corresponde a la realidad.

Una imagen de rechazo, violencia, represión, frialdad, que es falsa. (...) ¿Por qué ha actuado así la prensa madrileña? No creo que haya sido por inquina al Príncipe, sino, y bien saben mis lectores que nunca acudo a este tipo de explicación, pero no encuentro otra, por un subconsciente sentimiento de anticalanidad" (19). Ja ho veis! Un altre pardalot que s'estavella contra el rebuig de la metròpoli. Volen ésser espanyols i tanmateix no ho seran mai!

En general, la premsa de Madrid, molt més preocupada per la política domèstica espanyola: casos Nasciro i Guerra, rivalitat entre Guerra i Leguina etc., ha parlat poquíssim del viatge i a més amb desgana. Per exemple, la revista *Panorama*: li ha dedicat tres planes (de les darreres de tot), una foto immensa de policies detenint i tapant la boca d'un independentista i una crònica on es parla que el príncep "comió merluza con verdura y almejas, pollo del Ampurdán, delicias de Gerona y semifrío de pasas en el teatro municipal" o "la casa Codorniu es proveedora de la Real Casa desde 1897" (20) etc. Sobre els "famosos" discursos i parlaments que Pujol i Porcel presumien històrics, cap referència ni una.

-35-

Baltasar Porcel, amb el seguiment que ha fet del viatge, bé s'ha guanyat el títol de marquès de Cala Llamp. Sabeu que n'ha fet de feina! Tothom és testimoni de com aquest lacai s'ha desfet en peces perquè tot anàs com una seda i els jovenots poc coneixement independentistes no en fessin cap de les seves que el posassin en evidència. Porcel, entre d'altres coses, ha escrit: "amplia adhesión que ha suscitado. (...) resonante éxito, pues el joven Príncipe ha conquistado la adhesión y simpatía populares" (21), "Analizábamos el viaje del Príncipe desde su propia perspectiva y desde la popular donde tan hondo ha calado" (22). Pobre desgraciad! Un cop més, la premsa espanyola li ha fet la guitza i l'ha deixat en ridícul.

Cambio 16: "Mientras el Príncipe saludaba a los que aplaudían, los gritos de 'fuera el príncipe' e 'independencia' recibieron una contundente respuesta de la policía que produjo algunos heridos y tres detenidos" (23).

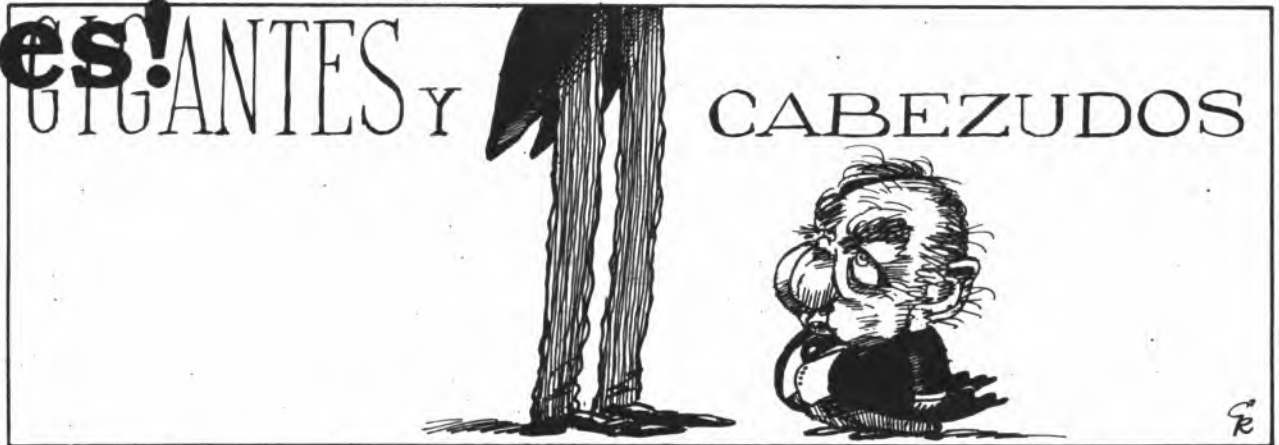
El Mundo: "El centro de la ciudad de Gerona amaneció ayer totalmente acordonada y con un amplio dispositivo de seguridad integrado por la totalidad de la plantilla de la guardia urbana, policía autónoma y efectivos de la policía Nacional de las comarcas de Gerona, con el refuerzo de miembros procedentes de Barcelona y Miranda de Ebro. La concentración independentista prevista no se celebró debido a este fuerte dispositivo de seguridad que, sin embargo, no pudo impedir el que un centenar de independentistas se dispersaran entre un público que saludaba al Príncipe mientras ellos proferían gritos y silbidos contra el heredero. (...) la policía detuvo a varias personas que intentaron desplegar una pancarta independentista" (24).

El País: "En la vigilia del príncipe, Monserrat era un nevadero de números de la Guardia Civil. La montaña había sido rastreada palmo a palmo. Ayer eran visibles -cuando nieve, agua y niebla lo permitían- guardias encaramados a lo alto de los picachos del macizo. (...) la visita a Monserrat fue acogida por los monjes con algunos tintes de solemnidad, pero también con una cierta indiferencia" (25).

L'actitud vergonyosa de la premsa catalana Tio Tom (TV3 i Avui) es pot resumir en la frase següent: el negret bon allot que no sap com ha de tapar els actes colèrics dels caníbals de la tribu que els fan quedar malament davant el gran pare blanc, de barba blanca i mirada indulgent. En canvi, la premsa espanyola ha vingut a dir: *Ho veis! Els catalans no són de fiar! Tanmateix són uns pesseters i uns farsants que davant davant molt de sabó, però darrera darrera van a la seva i segur que n'estan pensant qualcuna de grossa!*

Mossegades! GIGANTES Y CABEZUDOS

Jordi Pujol: un català que vol esser espanyol, només desperta rialles. Un esclau que fa cas al senyores fa més esclau.

coses: ni els mallorquins som imbècils ni Madrid ens concedeix el tracte que en justícia ens pertoca. Aleshores, què passa? És preocupant que un cop passat mig any encara no s'hagi iniciat un debat en el qual el nacionalisme posi públicament en qüestió objectius, estratègies, líders, estatuts, llenguatge etc. Això és el que de bon de veres escarrifa: pensar que el temps ho cura tot quan, si ho pensam bé, encara jugam contra relotge.

-39-

Aviat haurém de convenir que Francesc de Borja Moll ha tingut molt mala sort amb alguns dels seus fills. Josep Moll és un líder de la FSB, un partit titella de Madrid que s'ha quedat totsol negant la reforma de l'Estatut i Aina Moll s'ha rebaixat a publicar un llibre, *La nostra llengua*, que ni son pare en els moments més tenebrosos del franquisme hagués accedit a escriure. És cert que Massot i Muntaner està desenterrant articles compromesos de Francesc de Borja Moll, escrits durant la guerra de 1936; ara bé, el fet que Antonio Alemany, àlies *Pep Gonella* i *Puput de cresta molla*, enemic acèrrim del vell Moll, s'hagi apressat a elogiar la seva filla (29) ja ho diu tot pel que fa a un llibre que en lloc de donar corda, posa bastons a les rodes i que en comptes de fer venir salivera, fa ganes de cagar. Si Aina Moll és elegida president de l'*Obra Cultural Balear*, i du molts de números per a aquesta rifa més encara si tenim present la propaganda "desinteressada" que li fa Antonio Alemany, serà per llogar-hi cadiretes. D'això se'n fugir del foc per caure dins les brases: varen treure fora en Miquel Alenyar per massa tou i ara es parla de ficar-hi Aina Moll que fa conxorxa amb n'Alemany i en Luis Cerdó.

-40-

El negret il·lustrat, sobretot literats i professors, menysprea les masses indígenes de la selva. Les considera inductes, racistes, estúpides, salvatges, grolleres i pornogràfiques. A més les mira per damunt l'esquena, amb fums de superioritat i amb cara d'oi. Tot seguit us reproduesc alguns exemples on es palesa aquest autoodi: Baltasar Porcel: "país de charlatanes gesticulantes como es el nuestro" (30), Anton M. Espadaler: "I no s'entén que això passi a Girona, on són tan fins, tan cultes, tan subtils, tan del nord, tan florentins, i no com a Ponent, tan pagerols. ells, tan primaris, tan vermellots, i amb aquella manera de parlar que no la salva ni un dialectòleg" (31), Carme Riera: "Trobo que els mallorquins són poc civilitzats: a Mallorca la gent es passa els semàfors en vermell

perquè quan és verd, no han tingut temps de posar el cotxe en marxa. (...) Barcelona és una ciutat oberta, cosmopolita, receptiva. Jo em sento barcelonina. No catalana, que no és el mateix. La Catalunya menestral, petit-burguesa, de comarques, no m'interessa tant, no m'hi sento tant en contacte, fins i tot hi ha molts elements que rebutjo" (32).

-41-

Llegim a la premsa forastera de Ciutat: "La presó de Palma celebra la primera Setmana Cultural dedicada a Andalusia" (33). Homenatge a Machado i festival de flamenc. Home, normal! Si la presó és plena de gitanos i andalusos, què més podem esperar?

JAUME SASTRE

NOTES.- 1) D16 11.III.1990. 2) El País 3.V.1990. 3) D16 20.IV.1990. 4) Id. 15.IV.1990. 5) UH 19.IV.1990. 6) El Independiente 23.IV.1990. 7) UH 24.IV.1990. 8) Agustí Calvet (Gaziel), "Meditacions en el desert", ed. 62/Orbis, Barcelona 1984, pàg. 61. 9) Panorama 16.IV.1990. 10) Raul del Pozo, "El Príncipe y Pujol", El Independiente 24.IV.1990. 11) Id. 23.IV.1990. 12) Joan Coromines, "Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana", ed. Curial, Barcelona 1986, Vol. II, pàg. 172. 13) Id. id. id. 14) Max Aub, "Conversaciones con Luis Buñuel", ed. Aguilar, Madrid 1984, pàg. 110. 15) Vegeu article de G. Cabrera Infante, El País 23.I.1987, i Carta al Director de N. Fradera, El País 21.II.1987. 16) Aina Moll, "La nostra llengua", ed. Moll, Palma 1990. 17) Vegeu UH 5.V.1990: Climent Picornell, directiu de l'OCB, nega que hagués declarat que s'havia de cremar aquest llibre i es va mostrar en desacord que fos distribuït pels centres escolars. 18) Baltasar Porcel, "Reválida de futuro", UH 19.IV.1990. 19) Id. "Prensa de Madrid", La Vanguardia 24.IV.1990. 20) Panorama 30.IV.1990. 21) Baltasar Porcel, "Lectura constitucional" UH 25.IV.1990. 22) Id. "Lectura y soberanía" UH 27.IV.1990. 23) Cambio 16 30.IV.1990, núm. 962. 24) El Mundo 22.IV.1990. 25) El País 22.IV.1990. 26) Joan Coromines, ob. cit. vol. III, pàg. 937. 27) Vegeu "El Cas de Catalunya", Apel·lació a les Nacions Unides, San Francisco, California 1945, pàg. 23. 28) Balears 2.XI.1989. 29) Vegeu "Aina Moll", Breus (A. Alemany), D16 3.IV.1990. 30) Baltasar Porcel, "Lectura constitucional" ob. cit. 31) Anton M. Espadaler, "Príncep de Girona - Costa Brava", Avui 6.V.1990. 32) Carme Riera entrevistada per Sílvia Solé, Avui 15.IV.1990. 33) Balears 25.IV.1990.

I ja que parlam Borbons, bo és recordar el que Joan Coromines va escriure sobre el nom Felip: "Sens dubte hi ha hagut també casos d'aplicació apel·lativa de l'avorrible nom de persona Felip: especialment recordat a totes les terres i països catalans, en els Ss. XVIII i XIX, com el nom del més gran enemic de la pàtria. És sabut que en el primer terç del nostre segle (certament encara més tard) era molt viu donar a la letrina el nom de Can Felip, i fins i tot es mostraven les ganivetes fermades a la taula de les masies amb el nom d'aquell botxí del més sagrat" (26).

-37-

Tanmateix no ens hem d'autoenganyar: ¿Per què els Països Catalans, tot i el potencial econòmic, polític, social, cultural i esportiu acumulat durant els últims segles, és encara avui colònia d'Espanya? ¿Com s'explica això? Si tothom es planteja obertament aquest interrogant i se'n fes un debat en el qual tot, absolutament, tot es posés en qüestió, estic convençut que ens explicariem a nosaltres mateixos alguns enigmes que fins avui romanen dins les tenebres dels prejudicis, la mistificació, el tabú i el fatalisme més inextricable. Ara per ara, necessitam urgentment una ardida investigació que aclareixi tant com sigui possible molts malentesos, el famós pactisme i individualisme del poble català per exemple, causats per la deformació imposada per la colonització espanyola.

Jo ja m'he fet aquesta pregunta i ara us ofereixo la resposta: som colònia d'Espanya, entre d'altres raons, perquè les parets mestres del nacionalisme català estan corcades per la Síndrome de d'Estocolm. Ja se sap, després d'un cert temps d'esclavatge s'arriba a un punt crític en el qual el presoner sucumbeix psicològicament i passa a admetre i a identificar-se amb l'opressor.

La majoria d'intel·lectuals sobre els quals descansa el catalanisme polític i cultural de finals del segle XX (Pi i Margall, Prat de la Riba, Francesc Cambó, Joan Maragall, Salvador Espriu, Josep Pla, Miquel dels Sants Oliver, Jaume Vicens Vives...) són tarats d'espanyolisme, és a dir, són negres que covaren anhels secrets d'emblanquinament i que mai no tingueren prou lucidesa per assolir una visió global de la negritud que els afectava. Aquest és el problema, el gran problema! Fins i tot Francesc Macià, quan el 14 d'abril de 1931 va proclamar la República Catalana va dir: "En nom del poble de Catalunya proclamo l'Estat Català sota el règim d'una República Catalana que lliurament i amb tota cordialitat anhela i demana als altres pobles germans d'Espanya la seva col·laboració en la creació d'una confederació de pobles ibèrics" (27). Casi res! Amb aquests mots es demostra que també Macià creia que era possible una entesa cordial i de tu a tu amb els espanyols.

-38-

El nacionalisme puja impetuós a Lituània, Letònia, Estònia, Croàcia, Ucraïna, Còrsega, Euzkadi, Galícia, Principat de Catalunya, illes Canàries etc. Fins i tot Andalusia i Aragó compten amb partits nacionalistes consolidats! Arreu d'Europa les nacionalitats oprimides per l'URSS, França o Espanya rebroten ufanoses i plenes de vigor. A Balears, en canvi, què passa? A les últimes eleccions de dia 29 d'octubre de 1989, els partits declaradament nacionalistes, Unió Balear i PSM / ENE, varen sumar únicament el 3'1% (28) dels vots. I això què significa? Què és el que no funciona?

Un 3'1% de vot nacionalista pot donar a entendre dues coses: o els mallorquins som imbècils sense remei i votam qui ens fot llendera o, en canvi, Madrid ens tracta de puta mare, amb equitat i justícia i no tenim motiu de protesta. Bé, en realitat, no passa cap de les dues

Ancianitat espanyola

Joan F. Mira - El Temps

Això era que cinc-cents jubilats espanyols, pacífics pensionistes, respectables ancians, havien passat quinze dies de vacances a Lloret de Mar, més o menys a càrrec d'una cosa oficial que es diu Instituto Nacional de Servicios Sociales. Devien estar contents els iaïos, se suposa, després de les tranquil·les vacances primaverals, de prendre el solet i passejar per la platja. En això va arribar l'últim dia, la festa de comiat i va passar allò que va passar, i que segurament vostès ja deuen haver llegit en algun diari. A l'hora de les postres, els jubilats van recordar que eren espanyols, i que ho eren de l'única manera possible. I van actuar en conseqüència. Amb un patriotisme exemplar, actiu i contundent. L'ancianitat espanyola en peu de guerra, mort als traïdors, *Una Grande i Libre*, i una mica de zapateao.

Resulta ser que entre els cinc-cents jubilats espanyols hi havia també perduts, pobrets, un grupet de iaïos bascos, que en acabar el sopar, per acompanyar el pastís i el xampany, van voler fer la seua aportació a la festa, alegria alegria, i, tal com solen fer els bascos, van improvisar un cor i es van posar a cantar. En basc, ¡ai Déu! ¿Què és això, què fan aquests?, degué pensar l'ancianitat espanyola. ¿Com s'atreixeixen a cantar en basc ací, a Espanya (Lloret de Espanya), davant dels espanyols? Ràpides consideracions patriòtiques degueren circular per la ment dels ancians, perquè la reacció va ser fulminant: a penes els iaïos bascos es van posar a cantar, els iaïos espanyols "abuchearon e increparon" els innocents cantaires, "calificáP" 1

ndolos de terroristas".

No m'ho invente jo, ho porta la premsa oficial de Madrid, tal qual. Els ancians espanyols ho tenen clar: aquests són bascos, tenen l'ofensiva gosadia de cantar en basc, ergo la conclusió és evident. Son coses de la doctrina nacional que porta cada dia, subliminalment, o superliminalment, l'escola-ràdio-premsa-etccetera. Als iaïos, aquestes idees i reaccions, no els les inspira l'Esperit Sant, ni el dimoni Lucifer.

Bé, però era el cas també que el sopar aquell dels iaïos el presidia, vés a saber per què, el president de la Generalitat de Catalunya, i el bon home, vist el caire de la festa, s'aixeca i engega el seu discurs a l'ancianitat esvalotada. Trista cosa, un president de Catalunya havent de calmar les fúries patriòtiques del jubilats espanyols, haver de demanar-los que el deixen parlar, si us plau: "¡Soy el Presidente de Cataluña!". I haver d'explicar-los tot això que diu la Constitució, que a Espanya es parlen diverses llengües i tal, que al País Basc es parla basc, i a Catalunya català. Inútil. Tal afirmació "fue contestada por algunos de los presentes que la calificaron de agresión a España". Tal com sona: el fet que a Catalunya es parle català, és una agressió a Espanya. Doctrina dels ancians, present i viva. El pobre Pujol que es defensa i diu que ell i la seua dona, quan parlen en privat, quan han de dir-se coses íntimes, ho fan en català. Penós. I afegeix que haurien d'agrair als iaïos bascos que els hagueren

cantat les seues cançons... "a lo que la mayoría replicó con prolongados noises". Més in-

tents de Pujol per explicar que a Espanya hi ha una rica diversitat cultural i lingüística, més protestes dels ancians. Pujol que explica que això no és culpa seua, que ja fa mil anys que passa, i els iaïos que no baixen de la burra i no paren de cridar.

El remat del fi de festa va ser encara més gloriós: Pujol, en un acte de valor suprem, avisa que, com que entre els presents hi ha un grupet de lleidatans, els vol dirigir una salutació en català. ¿Què hem sentit?, degué pensar l'ancianitat espanyola, ¿que ara vol fins i tot parlar en català davant de tots? Intolerable. L'intolerable intent de Pujol -intent de parlar en català, a Catalunya, a un grup de catalans- "motivó el abandono del salón del hotel en que se celebraba el acto de un importante grupo de personas" (uns tres-cents, la major part andalusos, gent simpàtica i oberta, com és ben sabut), que empezó a bailar sevillanas en el exterior pisoteando los regalos que les había hecho la organización".

I bé, així és com estan i com van les coses. Si algú vol pensar que es tracta d'una petita anècdota sense substància, ja pot pensar-ho. Però no és una anècdota, i de substància en té molta. L'espanyolisme de veritat, l'antic, el de sempre, és una cosa inalterable per la seua pròpia definició: Espanya és una nació, i una nació vol dir una nació. Una, i una sola. Una de tot en tot. I aquesta única nació una, és únicament dels espanyols únics i autèntics. Ni Constitució, ni lleis, no varietat, ni llengües ni cultures, ni Catalunyaes ni Pujols ni mandangues: una, única i unívoca. Tota la resta és terrorisme, és traïció, és no i no i no. L'ancianitat ha tingut tota una vida (més la vida dels seus pares, avis i rebesavis) per mamar-

De vilesa i d'infàmia

Ramon Barnils - El Temps

Però si ells s'han atrevit a tot, vosaltres tot els ho heu permès: com més vil és l'opressor, més infame és l'esclau, va escriure Laharpe, que va viure la Revolució francesa:

Mais s'ils ont tout osé, vous avez tout permis: Plus l'opprimeur est vil, plus l'esclave est infame.

Laharpe, doncs, no s'estava de romànç, i deia les coses pel seu nom; l'infame és l'esclau, perquè accepta l'esclavitud per més vileses que perpetri l'opressor.

No es tracta, és clar, de blasmar els monàrquics de perruqueria i d'oficina d'atur, que aquests dies han pogut expressar públicament les idees i conviccions realistes adquirides a les revistes del cor els uns, a la cua en cerca de feina o de misericordiós subsidi els altres. La inseguretat personal dels ciutadans sense feina, el barat romanticisme de tothom han fet tant per la monarquia espanyola com el dictador, generalíssim Franco, i gairebé tant com els polítics professionals de la transició.

Es tracta de constatar una vegada més que els polítics professionals del moment actual, és a dir de la posttransició, formats durant la transició, van adquirir durant aquell període l'hàbit d'abaixar-se els pantalons desmesuradament; hàbit que els ha quedat com a vici i que els duu avui a abaixar-se'ls amb la mateixa desmesura, a la primera indicació des de dalt. Com aleshores.

Quan resulta que mirat fredament, tècnicament, políticament, avui ja no fa falta. És incoherent que els mateixos polítics que van aprovar el dret del Principat a l'autodeterminació hagin dit el que han dit aquests dies en suport de la monarquia, institució lògicament contrària a la pèrdua de qualsevol patrimoni o títol. És incoherent que els que es diuen europeistes enèrgicament europeistes recolzin una estructura política, la monarquia, que si mai existeixen uns Estats Units d'Europa lògicament haurà de retirar-se (si no és que, el govern únic d'Europa es constitueixi en forma de monarquia). Els professionals del govern actualment imperants, antifranquistes i per tant antiborbònics en immensa majoria, van fer de la monarquia conveniència per passar de les Cortes franquistes al Parlament espanyol. I ara, d'aquella conveniència, en volen fer necessitat per a tothom.

Aquesta gent comença a estar tronada. ¿Que ja som al segle XXI, avis!

El significat de la independència

Joan Mir

És més senzill criticar un estereotip que un concepte real. Per això, la befa de l'independentisme és més fàcil si ridiculitza només els signes externs com ambaixades, fronteres, banderes, uniformes militars, etc. Per a la crítica grollera (però habitual), independència significa homologació amb Liechtenstein, Mònaco, Andorra, Luxemburg o els principats d'opereta; significa insolidaritat amb un projecte natural que és l'Estat espanyol i convertir en un puzzle sense veu ni vot en el concert de les nacions allò que és una realitat gloriosa i inalterable (Espanya).

Per als independentistes, en canvi, independència significa, en primer lloc, viure millor.

Significa, per exemple, multi-

plicar per cinc els recursos de l'actual govern autonòmic (què no faria la dreta, l'esquerra o el més beneït del món, amb un pressupost on les pessetes tornassin duros?).

Independència significa solidaritat responsable. És a dir, ajudar els necessitats perquè puguin arribar a tenir allò que aquí ja tenim. Per exemple, podríem ajudar els andalusos a reduir les seves bosses de pobresa, a estructurar millor el seu turisme o, fins i tot, a trobar aquí les ocupacions que no troben a casa seva. No seria massa encertat, en canvi, pagar-los, com feim ara, un circuit propi de televisió (TeleSur) que costa 18.000 milions de pessetes (tot el pressupost del govern Cañellas) quan aquí no el podem tenir perquè és massa car. Dit d'altra manera, l'actual solidaritat significa, tant si vols com si no vols,

fer el betzol ajudant el PSOE a guanyar vots a Andalusia.

Independència significa, per exemple, que, si votàssim en referèndum que els americans han de disminuir la seva presència aquí, això implicaria que els americans disminuïssin la seva presència aquí, i no el contrari, com podem veure cada dia si miram la badia. Independència, que quedí clar, vol dir que aquí vol dir aquí, i no com ara, que vol dir allà.

Independència vol dir que la Maredeueta de Lluc, que és la que ens entén, és més guapa, simpàtica i estimada que la del Pilar i, en canvi, ara la del Pilar ignora aquest petit detall i li fan acceptar ser la nostra patrona contra les nostres inclinacions.

Independència vol dir parlar legalment una llengua tan estesa com el

grec, l'holandès o el suec. I, si fóssim al Mercat Comú, parlar una llengua oficial al Parlament Europeu.

Independència vol dir poder-se ocupar de gastar millor els doblers, i no com ara, que només podem lamentar-nos de tant com ens roben.

Independència vol dir ser com els altres, poder criticar l'existència dels Estats (inclòs el nostre) i poder lluitar per la seva desaparició (començant pel nostre) en favor d'un ordre mundial més just i més poc agressiu i egoista.

Independència vol dir estar de moda i tenir allò que tenen els holandesos, els italians o el paraguaians, que és allò que no tenen i demanen els lituans i els ucraïnesos.

Organitza

Patrocina

S'Arenal
de Mallorca

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Cinquè Concurs de Redacció en Llengua Catalana

Col·legi Públic Son Verí de s'Arenal

Les escombres

Les escombraries, els fems i la brutor són un fet que desgraciadament és molt abundant a s'Arenali, per tant, les seves conseqüències afecten greument els seus carrers, parcs, escoles i molts llocs més. I al costat de l'escola, des de fa ja uns quants anys, la gent va prendre el mal costum de depositar les seves escombraries casolanes i poc a poc el "dipòsit" d'escombraries, que ells havien inaugurat, va començar a créixer i créixer, fins a convertir-se en el que és ara: un vertader desastre i una vergonya per a tots els que som de s'Arenal.

Un altre aspecte de les escombraries és l'olor que desprenen i que de vegades és molt difícil d'aguantar; a més, poden provocar malalties i accidents, ja que... era un bosc i alguns hi anàvem a jugar; ara és una porqueria, però alguns

nins també hi van a jugar. Segons la meua opinió, netejaria aquest solar i hi instal·laria un parc on poguéssim jugar els nins sense perill, en lloc del que hi ha ara: una vertadera soll.

Ajuntem les nostres mans i les nostres forces i intentem netejar el nostre poble, respectant els llocs verds!

Antoni Bustamante

La droga a s'Arenal

La droga és un problema que ens afecta a tots, perquè aquella persona que es droga viu entre nosaltres i com que està desesperada és capaç de fer qualsevol cosa... però no oblidem, també, que està fermada i sola, i que ens necessita.

La major part de la gent que pren droga és perquè es desespera, perquè no troba treball o perquè pensen que es trobaran millor, encara que jo no sé com poden

sentir-se bé amb aquest problema a la seva família.

A s'Arenal hi ha una agrupació per a la joventut. Aquest grup intenta ajudar els joves i prevenir-los de possibles perills amb els quals es puguin trobar. I el dia set de gener varen fer una festa a la plaça Major i uns nins varen dir unes frases com aquesta: "Si vols flipar, no flipis amb la droga, flipa veient com es tiren els paracaigudistes".

No ho oblidem: la droga ens afecta a tots.

Maria Dolors Cobo i Gómez

S'Arenal: Turisme i brutor

S'Arenal és un poble conegut pel seu turisme, però a la vegada és un dels més bruts. No és sorprenent trobar-se un

caramull de papers al carrer o veure qualcú llançant un envoltori o mil altres coses més, a s'Arenal això és normal. Encara que, amb els contenidors, la gent ha millorat un poc, no és suficient, les papereres no s'utilitzen.

L'Ajuntament hauria de prendre decisions en aquest aspecte, perquè veure el carrer fa feretat i, sobretot, als estrangers, acostumats a viure a pobles nets. A altres països, posen moltes importants per embrutar les vies públiques i crec que a s'Arenal s'hauria de començar per fer campanyes de neteja per mantenir en bon estat el carrer i les façanes del nostre poble i castigar tota aquella gent que viu indiferent davant aquest problema.

Em sembla una incongruència que a l'escola es parli de neteja i ordre i, només sortir al pati o mirant per la finestra, es pot contemplar una panoràmica d'allò més depriment: sofàs romputs, taules, llaines, pots de pintura, banyeres, sabates... És un vertader desastre i una verdadera vergonya per a l'Ajuntament i tots els que vivim aquí.

Cristina Gila i Edmonds

Col·loquis impertinents Ecologistes que són ells

Alerta, que ara ven el tema ecològic. Tots s'apunten ara a salvar el medi ambient. Rics i pobres, dretes i esquerres, joves i no tan joves. A aquests que fa més d'una dècada anomenaven radicals i espanyafestes, avui no sé com els haurien d'anomenar. Segurament els qui injustament els denigraven, avui els hauran de fer un monument.

I és que té tela la cosa. Fixin-se si en té, que els bisbes illencs s'han tret una pastoral de la màniga, on consideren que l'afany de lucre de l'empresariat és la causa principal de la destrucció del medi ambient.

Jo no sé què en pensaran els empresaris, d'aquesta asseveració bisbal, però segurament no els farà gaire feliços. Els Escarrer, Bauzá, Ferrer Pons, Estelrich, Xamena, Moll, etc., tal vegada com a prova del seu enuig, no engreixaran a través del seu donatiu les arquies eclesiàstiques. O tal vegada diguin allò de, com el fum, aquesta febre ecologista passarà i seguiran fent els seus copiosos negocis sense tenir en compte el medi ambient.

Jo, amb el respecte que sento per als nostres catòlics pastors, els he de dir que arriben tard. Vaja, que aquestes públiques quartilles les havien d'haver confeccionat anys enrera. Si, quan tots se les pensaven molt felices, quan ens creïem el melic del món i ens reïem dels pulcres estrangers que no tiraven les llosques al terra. Amb una paraula, quan venien diners a cabassos i no ara que estam en temps de crisi, almenys turísticament parlant.

Però, en fi, ja és qualque cosa. Veurem si la societat, els dirigents polítics, els empresaris de tota classe i cada fill de veí prenem nota d'aquesta crida bisbal i fem una anàlisi de consciència, acte de contricció pel mal fet a la mare naturalesa, mal que té un difícil endrec, però que si ara hi posem les pautes per a una nova conducta ecològica no estigui tot perdut sense remei.

Del nostre Arenal, doncs què podem dir. Tal vegada, durant la seva recent visita a la nostra localitat, el bisbe don Teodor Ubeda no tingué l'oportunitat de recórrer la població, o no el portaren a recórrer-la els seus amfitrions arenalers. I és que si l'hagués recorreguda, no hauria trobat més que ciment i brutícia arreu (ampolles, llosques, plàstics) i urbanitzacions. Molta construcció, tal vegada massa.

Per exemple, on abans hi havia una zona totalment verge, com era el tros entre el Club Nàutic i Cala Blava, doncs es toparia amb unes fredes avingudes, amb unes construccions per a privilegiats, ja que allà hi sobra tot aquell qui no tingui un voluminós compte corrent. Per on abans corrien els conills, avui hi circulen velocos automòbils. I on els excursionistes ocasionals posaven el seu peu, avui hi tenim enormes grues metàl·liques.

I ja per acabar de fastiguejar l'entorn, doncs en nom del progrés —quin és, aquest— a per l'Estalella. On contemplaven naturalesa arreu, doncs avui i demà hi vol enconstruir un port energètic i una central tèrmica. I per molts bans que tregui el nostre batlle llucmajorer, el senyor Montserrat, la zona està sentenciada. Veurem si Felicià Fuster i els seus tècnics no aconseguen sortir-se amb la seva i arrassin la zona, amb bans o sense ells.

Jo, també com el professor Cela Conde, dic que el tema ecològic és matèria més bé llenegadissa. Però afegeixo que s'ha de predicar amb l'exemple i en el seu moment. Tal vegada ja és tard per posar remei a tanta desgràcia. Qualsevol pensa a destruir el que ja està fet. Milions i milions gastats en ferro i ciment. Això que no ho contin a Huarte i Cia, o a Agroman. El negoci és el negoci, per molt ecològics que vulguin ser ells.

¿Qui? Els bisbes i el batlle.

M. Manjón

Un periòdic holandès denuncia esclavatge a una discoteca de s'Arenal

El periòdic holandès De Telegraaf acusa els responsables de la discoteca Joy de s'Arenal d'estar sotmetent a greus abusos laborals les seves ballarines o "gogo-girls". El rotatiu assegura que

les al·lotes no tenen contractes laborals i que són captades mitjançant el sistema "full time mis-sen".

De Telegraaf assegura que algunes de les joves

presumptament explotades han manifestat que hi van enganyades per futurs plans de treball que quasi mai es compleixen, a més "hem de treballar fins molt tard, dorms poc

i si tens mala imatge ja no serveixes". També expressen la por que tenen a denunciar aquesta situació, ja que pot dur com a conseqüència "que ens expulsin del territori espanyol amb un segell de

no benvingudes".

Okki van Veen, ballarina, comenta que "l'any passat la meitat del nostre grup tornà plorant dins l'avió. Has de ser un tipus determinat de dona per fer aquesta feina". L'horari de les ballarines és d'onze del vespre a les cinc de la matinada, de vegades fins a les sis, i cobren uns sous ínfims.

Vinceç Ferrer i Amadeu López, directors de la discoteca, desmentiren aquestes acusacions, afirmant que "nosaltres no fem contractes, mai els hem fet amb aquestes dones. Les trobam a les platges i els oferim ballar i participar als

concursos. Si guanyen, els donam diners o els pagam una setmana de vacances. Aquí no hem abusat de ningú en absolut".

Per altra banda, Jean Paul Voorneveld, mànager artístic de diverses gogo-girls, ha manifestat que "Mallorca no és Holanda: els responsables de les discoteques s'avenen amb la policia". Aquesta afirmació és, per als responsables de Joy Palace, molt greu, "de totes maneres", afegeixen, "no tenim pensat posar cap querella, de moment. I l'article no és del tot negatiu, ja que es fa esment de les qualitats del nostre local, que duim des de 1987".

**SOM ESPECIALISTES EN
MOBLES DE CUINA, BANY
I FUSTERIA EN GENERAL**

MOBLES S'ARANJASSA
(CANGELABERT)

LA MILLOR FUSTERIA DEL POBLE
Carretera de Lluçmajor, 205 - Tel. 26 72 18 - S'ARANJASSA

Cortinafes y Tapicerias
ARENAL

ROSA MARIA FERRA

Carrer Cabrera, 1 B Baixos
Tif.: 267274 S'ARENAL DE MALLORCA

SEMAR

EMBOTITS
EL BON GUST DE MALLORCA

Carrer Tomàs Montserrat, 6-8
Tel. 66 01 57 - LLUCMAJOR

NOVA BOTIGA D'EXPOSICIÓ I VENDA

**PEUGEOT
TALBOT**

AGENT OFICIAL

TALLERS MARINA

JOAN RAMON CLAR
Ronda de Migjorn, 80 (DAVANT EL BAR ODEON)
TALLER: CARRER MARINA, 104 - TEL.: 660521
07620 LLUCMAJOR

MALLORQUIMICA, S.A.

**FABRICA DE PINTURES,
ESMALTS I VERNISSOS**

FÀBRICA I BOTIGA A LLUCMAJOR

CARRER DE PERE ROIG, 43 AL 49 - TEL.: 660236.

BOTIGA A PALMA

CARRER JOAN CRESPI, 45 - TELÈFONS: 230942-454411

S'ARENAL DE MALLORCA a les pàgines d'El País

Vicenç Català

Sabem que no tot han de ser adhesions inquebrantables envers nosaltres. Que tenim els nostres detractors, però que aquests només són una petita minoria. Aquests que llancen la pedra i amaguen la mà no ens fan por, i que seguesquin censurant, però que s'autoanalitzin i tal vegada tenguin perquè callar, perquè ningú són posseïdors de la veritat, ni ells ni nosaltres, però del que sí estam segurs és que defensam causes justes i per això les publicam a les nostres pàgines.

Perquè vegin aquests "nans" de la ploma i el servilisme que existim, a una recent edició de l'influent diari El País (edició catalana) la nostra publicació ha estat esmentada com una de les publicacions de la Premsa Forana de Mallorca que tira més

exemplars i, a més, en llengua catalana.

Creim que de les més de 50 publicacions que s'editen a les illes, fer esment en un mitjà de comunicació nacional de S'ARENAL DE MALLORCA, ens ha seguir endavant amb la nostra tasca, que no és cap altra que la de tenir-los puntualment informats i, a més, amb la veritat per davant, sense caure en el ridícul dels llepaculs i de la ignorància del caciquisme subterrani.

El nostre nom ha aparegut juntament amb les publicacions centenàries com són Felanitx i Sòller, i també en altres més modernes com són Manacor Comarcal, Coanegra i 7Setmanari de Llevant.

En fi, fins aquí la notícia, que ens omple d'orgull dins la nostra sincera modestia.

Sa Nostra instal·la 25 caixers infantils per fomentar l'estalvi

La Caixa d'Estalvis de les Balears, Sa Nostra, ha instal·lat vint-i-cinc caixers infantils a les illes que funcionen amb una nova targeta, la "diver targeta".

El principal objectiu d'aquesta iniciativa és incentivar els nins a estalviar. Aquest nou servei va dirigit a nins d'entre els sis i els catorze anys i es pensa que, en un primer moment, prop de vint-i-cinc mil nins en faran ús.

A través de la targeta magnètica, la "diver targeta", el nin accedeix al caixer per ingressar-hi diners, mentre que les operacions de reintegrament han de ser autoritzades pels pares. Els caixers admeten monedes

de cent, dues-centes i cinc-centes pessetes, i per cada imposició els titulars rebran una sèrie de cromos col·leccionables i premis que es destinen a fomentar l'estalvi.

En aquesta primera fase, Sa Nostra ha instal·lat vint-i-cinc caixers: quinze a Palma i deu més repartits entre Manacor, sa Pobla, Pollença, Inca, Lluçmajor, s'Arenal, Maó, Ciutadella i Eivissa. Per altra banda, a la resta d'oficines els nins podran efectuar els seus ingressos a través de la "diver llibreta", i comataran amb els mateixos avantatges que els posseïdors de la "diver targeta".

ELECTRÒNICA S'ARENAL

Venda i reparació
TV - VIDEO - HIFI
DISTRIBUIDOR OFICIAL I SERVICI TÈCNIC

NEWMAR

Carrer Mateu Rotger, 17 - Tel. 26 57 74
S'ARENAL DE MALLORCA

Restaurante
sa roqueta

Toni Serapio

C/. SIRENA, 11
TELEFONO 24 94 10

PORTIXOL
07006 PALMA DE MALLORCA

TRASPÀS RESTAURANT

Al carrer Joaquim Verdaguer, 3

Tel. 26 67 21

ELECTRONICA

El Gaucho

SERVEI TÈCNIC

- * Televisió
- * Vídeo
- * Ràdio Cassettes
- * So
- * Instal·lacions Antenes
- Col·lectives, individuals
- I Parabòl·liques

DISSENY I

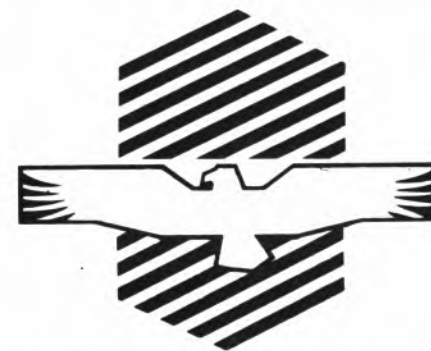
- ASSESSORAMENT
- * Electrònica Industrial
- * Telecomunicacions
- * Alta Fidelitat
- * Registradors
- Electròniques

Carrer Mallorca, 2 07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Carrer Sant Cristòfol, 82 Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

FUSTERIA I EBANISTERIA
DECORACIÓ I RESTAURACIÓ
MOBLES DE CUINA

RUIZ-SANTIAGO

Camí de Son Fangos, 24
Tlf.: 269870 - ES PIL·LARÍ

**ASCENSORES
ASPE S.A.**

C/. MARINETA, 7.

TELS. 26 62 32 - 26 62 54 - FAX - 490763
07600 EL ARENAL (MALLORCA)

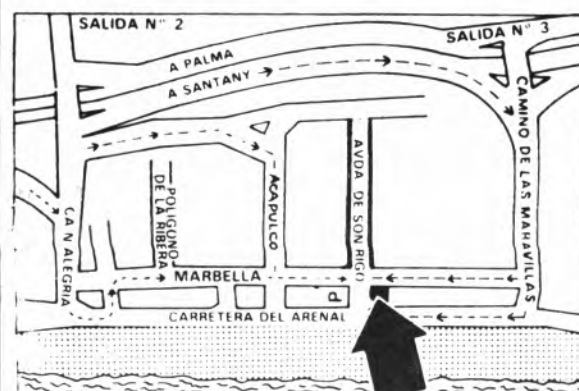
**SI VENIU
A L'ARCADA**

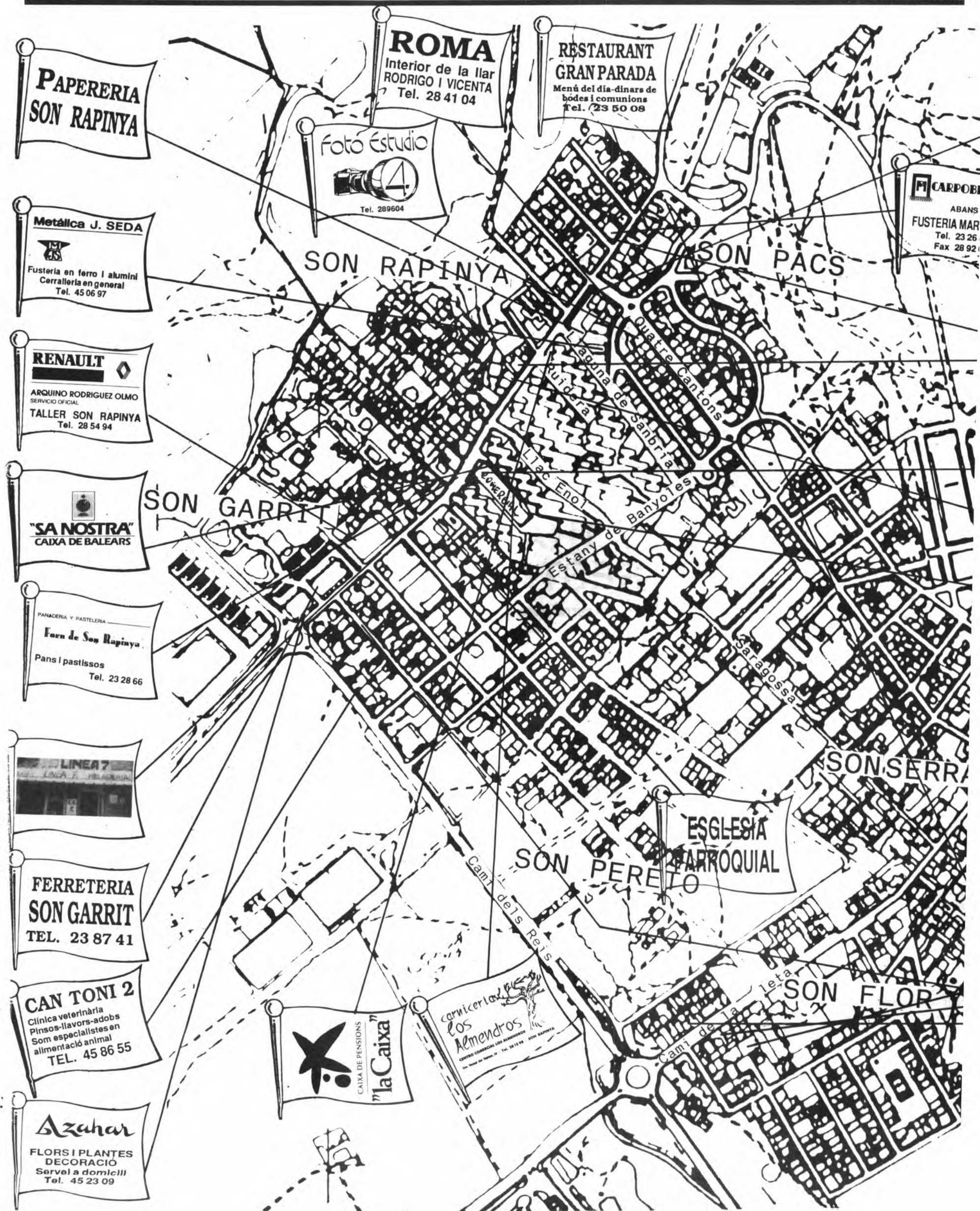
PER L'AUTOPISTA HI HA
4 O 5 CAMINS

**RESTAURANT
L'ARCADA**

CARRETERA DE S'ARENAL (CANTONADA
AVINGUDA DE SON RIGO)
TELÈFON: 261450/54
S'ARENAL DE MALLORCA

LA CARTA ESTÀ EN CATALÀ
OBERT TOT L'ANY

Gran èxit de la Diada al Pont de ses Set Boques

A la fotografia hi podem veure en Bartomeu Adrover, un veterà rapsoda que, al seu temps, conegué l'èxit juntament amb el recordat Antoni Mulet (l'inquer residir a Lluçmajor), el qual també es volgué afegir a l'acte del Pont de les Set Boques. Al seu costat, Tomeu Sbert, conductor de la vetllada, Jordi Perelló, rector de s'Arenal, Antoni Perelló, que també cantà, i públic en general. (Foto: Valeriano)

S'ha demanat que per a les pròximes vegades que tenguí lloc l'acte del Pont de les Set Boques, l'acte literari es faci abans de la menjada i així hi anirà més gent. De les cinc-centes persones que acudiren a l'acte, no tothom hi va ser tot el dia ni la seva feina els ho permetia. L'important és que, d'una manera o d'una altra, tothom es va afegir a la festa.

El dia de la Pancaritat a s'Arenal

Unes cinc-centes persones desfilaren durant tot el dia pels bells paratges escollits per a la celebració de Primer Dia de la Pancaritat, o Festa de l'Àngel, de s'Arenal de Mallorca. Baix la protecció de la parròquia i organitzada amb la col·laboració de tothom, balls i música popular, poemes de Maria Antònia Salvà i la menjada en què cadascú va dur alguna cosa de ca seva, foren el contingut d'un programa per fer poble en un ambient arenaler. La primera pedra ja està posada, que els propers anys se segueixi fent. Nins i grans es divertiren i començaren a conèixer-se tots, cara a cara, a la llum del dia.

Als diversos mitjans de comunicació sortí reflectit el nombre de les actuacions i els artistes improvisats del nostre poble: el grup musical Aria, Francesca Canyelles, Mateu Montserrat, Magdalena Servera, Maria del Carme Bonín, Antoni Perelló, Joan Perelló Palmer, Adolfo de Villarroja, Bartomeu Adrover, així com els nins Damià Tomàs, Sebastià Salvà, Maria J. Cantó... i un llarg etcètera de jovenalla i altres actuacions sobre la marxa; l'acte va ser presentat pel nostre amic i corresponsal del Balears, entre

altres feines, Tomeu Sbert, i obert en paraules d'orientació religiosa pel nostre germà en la Religió Jordi Perelló Frontera, amb unes paraules de record del recentment traspassat don Antoni Galmés, famós folclorista, que sens dubte s'hauria afegit a la festa campestre.

Un èxit, al cap i a la fi, que s'ha de repetir perquè agradà a tothom i de cara a la construcció d'un ambient que ens dugui al tan cobejat poble de s'Arenal.

En aquesta línia, sobresurtí la poesia que, molt ad hoc, filà sobre la marxa Antoni Perelló, glosador nascut a Llubí però arenaler des de fa anys.

S'ARENAL DE MALLORCA:

Què has fet que tan mal et paguen
els serveis que t'has guanyat
i solament et demanen
ajuda moltes vegades...?
Després romans oblidat.

Desperta d'una vegada,

tens força més que sobrada
i ganes a bastament,
i mai és més hora que ara.
Ja està bé de perdre el temps!

Units tots farem un poble,
lluïtant amb sentiment noble
tot es pot aconseguir...
Hi caben tots, ningú sobra,
caminant farem camí.

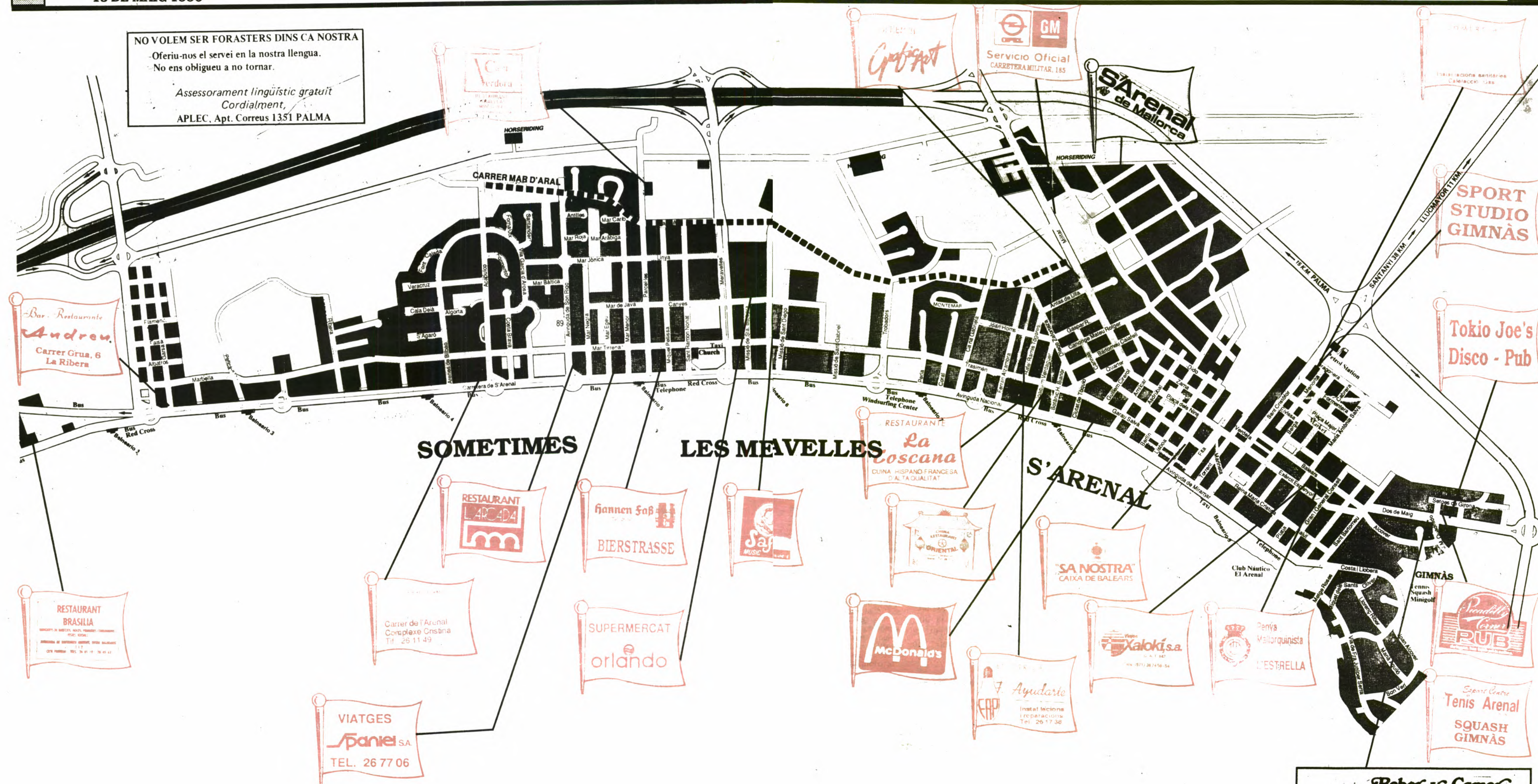
Que aquest vint-i-dos d'abril
de l'any mil nou-cents noranta
un sentiment bell i noble
ens doni força bastanta
de gaudir la benaurança
d'un dia arribar a ser poble!

Amb aquest desig i finalitat pràctica s'organitzà, entre altres activitats en cartera, el I Dia de la Pancaritat a s'Arenal. Que segueixi la bona marxa!
(Fotos: Valeriano. Text: A. de V.)

NO VOLEM SER FORASTERS DINS CA NOSTRA

-Oferti-us el servei en la nostra llengua.
-No ens obligueu a no tornar.

Assessorament lingüístic gratuït
Cordialment,
APLEC, Apt. Correus 1351 PALMA

COMERCIAL ARENTERA

POLLASTRES rostits per menjar o per endur-se'n
Qualitat en **HAMBURGUESES**, «PINCHOS» I ENTREPANS
Carrer Dos de Maig, cantonada Josep M. Quadrado
Tels. 26 90 17 - 10 - S'Arenal de Mallorca

Què volen i a on anam?

JUANA Ma. MARCH(*)

Com a ciutadana i persona normal que ha nascut, viu i treballa en aquesta illa, me deman:

¿Fins on arribarem en lo que respecta a la realitat social i política de les nostres illes?

¿Perquè mos trobam davant aquest passotisme social en quant a la política, com si es tractés de quelcom de poc profit pel nostre poble?

¿No serà que qualche classe política actua de vegades provocant aquest sentiment, o que interessa als sectors polítics dominants

crear confussionisme entorn a altres partits, per aglutinar tot el poder i entronitzar el bipartidisme?

¿Perquè a la gent pareix que no les importa lo que passa a les nostres illes, com si lo que succeïsquí amb la nostra terra no mos afectasi d'una forma directa? Sembla que només pensam en l'avui, com si demà no n'haguéssim de viure les conseqüències.

¿On està el sentiment d'amor a la terra de que tant se parla?

¿Cóm és que estam inmutables i passius davant de tants d'atemptats ecològics i de tantes destrosses del nostre territori?

Si continuam així, imperterrits davant els avassalla-

ments que dia a dia sofrim, ¿on anirà a parar la nostra calitat de vida i el nostre benestar?

Aquest benestar de que tant hem blasonat durant tants d'anys està desapareixent ràpidament, per mor d'unes actuacions polítiques que han consentit trossejar y posar en venda la nostra terra, amb la pretensió de convertir les illes en la "Florida d'Europa", el refugi de turistes, d'executius estressats, de jubilats i vells que venen de fora a comprar la seva parcel·la de tranquil·litat i, així, boci a boci, mos estam quedant sense la nostra illa, sense que les reverteixi avui, perquè els esforços professionals i el rendiment econòmic i

social d'aquestes gentes se queden fora.

Només s'aprofiten un pocs especuladors locals, lligats al poder polític o que formen part d'ell, que realitzen el seu benefici mentre que la gran majoria de ciutadans hem de contemplar la destrucció sistemàtica i generalitzada de la nostra terra, més gran quant més engreixen les butxaques dels que la provoquen.

¿Què podem fer els ciutadans davanta tanta ineficàcia política per defensar la nostra terra, la nostra llengua i el nostre sentir?

La resposta és, sense por a les paraules, recolzar una opció nacionalista, recolzar un nacionalisme avançat i pro-

gressista, que significa amor a la terra.

Amor a la terra que mos ha vist néixer i mos ha format, aquesta terra on hi ha les nostres arrels. Amor a la terra en la que se viu i treballa, la nostra terra i de tots els que venguts de fora la facin seva, l'estimin i respectin. Amor a la terra que mos dona el sustent i damunt de la que se sustent el futur, nostre i dels nostres fills.

Ja és hora de despertar aquest sentiment que tots duim dins nòstros i que fasen esforços per defensar lo que es nostre, per què viure y ésser d'aquesta terra continuïsi seguint un privilegi.

(*) Membre de Unió Balear

Badia Gran

A Badia es diverteixen

Dia primer de maig, a "Es Chiringuito", Club de Tennis, es lliuraren els trofeus de Petanca entremig d'un esplèndid aperitiu. Organitzat per veïns de "les dues Badies".

Els tres primers premis, donats per Ferreteria Bahía Grande, foren per a Guillem Siquier, Rosari Martínez i Clotilde Bonnin. Els tres segons premis, donats per "Es Chiringuito", foren per a Enric Alou, Aina Llofriu i Maria Garcia. I els tres tercers premis, donats per Papreria Universal, foren per a Virginia Salvat, Bartomeu Duran i Magdalena Bernassa.

Tots feliços i contents després d'acabada la festa, perquè a Badia Gran tot és en auge.

Nova reforma al Bar Restaurant El Mesón, amb especialitats de peix fresc i carn. Servei exquisit.

Bar Restaurant La Brasa, especialitats en carns rostides. Organitzà un gran menú per al dia de la Mare.

Restaurant El Delfín Dorado, amb el seu propietari, Joan Pere, al davant i els seus plats de tots coneguts. Especialitats en paelles i mariscs.

Tots els bars i centres comercials amb

un gran servei i preocupats perquè tot estigui al dia.

Molts de residents, durant tot l'any, per aquí; també hem de tenir en compte el grup de la Tercera Edat. Parlant amb Maruja (fundadora de l'esmentat grup), ens digué que li agradaria que totes les persones veïnes, i que ja cobren de la jubilació, fossin socis, ja que a les "dues Badies" hi ha unes vuitanta persones que poden ser-ne (de moment, ja hi ha trenta-nou socis de carnet, i quaranta-dos de col·laboradors). Es paga una quota de 1.200 pessetes a l'any. Per altra banda, l'Ajuntament de Llucmajor cedeix un local per a la Tercera Edat, i una de les preocupacions de Maruja és que les persones de la Tercera Edat que no sàpiguin conduir, i que per tant de vegades han de menester un metge que passa consulta dos cops per setmana, puguin ser atesos més bé. També hem vist on Maruja fa les classes de ceràmica, i aprofitam per notificat a tots els veïns de les urbanitzacions properes que es fan classes gratuïtes de ceràmica dos cops per setmana. Així que a col·laborar tots i a seguir amb aquestes divertides festes.

Francesca Arcos

Comunicat de la Societat Protectora d'Animals i Plantes

La Societat Protectora d'Animals i Plantes de Mallorca vol donar un crit d'alerta als que tenen cans perquè no es deixin influir per un alarmisme incontrolat i farcit de dades infundades, que es refereix a la Leishmaniosi. D'aquesta malaltia, produïda per un mosquit, en poden ser víctimes els cans. En el cas d'un animal malalt, encara que toqui i llepi l'amo, aquest no és contagia; només en el cas que un mosquit piqui la persona.

El doctor Gustavo del Real, cap del departament de Zoonosi de l'Escola Normal de Sanitat

de Madrid, ha realitzat un estudi en profunditat d'animals atacats per aquesta malaltia i als seus resultats ens atenem. En el cas de 92 persones en contacte amb 20 cans fortament parasitats, el resultat és de 0 persones atacades per Leishmaniosi. A Mallorca l'alarma ha estat tan grossa que uns 550 cans, aproximadament, han pagat amb la vida una campanya alarmista i poc explícita. Els que tenen aquests animals s'han de preocupar de la seva salut anant a qui estigui capacitada per donar-los orientació sobre aquest particular.

Aprofitam, també, aquest comunicat per felicitar-nos per la recent proposició de Llei de Protecció als animals (a la qual presentarem algunes esmenes i modificacions). El nostre agraïment a UM per haver-la presentat i a la resta dels parlamentaris, els quals, quan l'han aprovada, han demostrat un alt nivell europeu del que ens sentim orgullosos. Aquesta llei serà de les primeres de tot l'Estat espanyol.

Artur Lope, veterinari. President de la Societat Protectora d'Animals i Plantes de Mallorca.

Inmigració

De primer va ésser el bilingüisme, aquella pràctica que obliga als mallorquins a canoastra a més de parlar la llengua del país, a parlar la llengua que l'Estat ha decretat con oficial. I ara s'ensuma a l'ambient que qualche expert catedràtic amb assimilacions, està embastant amb quatre agulles el vestit ideològic que deixi ben clar que els mallorquins també han d'ésser, naturalment biculturals. És a dir, a més de Fira del Ram tenim Fira de Abril, a més de ballar ball de bot hem de ballar sevillanes, i a més d'ésser glosadors hem d'ésser cantaores de saetes. En quan a la fe, tant la podem expressar pelegrinant a Lluc o a la Romeria del Rocío. També tendrem simultaneïtat gastronòmica, i tan nostre serà el trampó com el gazpacho,

l'escudella fresca com el cocido, i molt bon profit perquè tot arribarà. I és que els mallorquins gaudim de l'estranya condició d'ésser "bi" amb temes tan fonamentals com nació, llengua, cultura i economia. Els altres pobles, en canvi a les seves terres no volen duplicitats, són simplement monolingües i uniculturals, parlant només la seva llengua i practicant les seves festes i costums.

Ja va ésser hora que demanem ben a les clares i sense por, la integració de tots aquells que han vingut a viure aquí, que són ells els immigrants i que haurien de demostrar el seu agraïment a la terra a on poden viure d'una manera que a la seva no podien. Que seguïn allò que som nòstros, solidaris amb infinitat de coses, i que no tenim perquè patir des d'indiferència, ridícules bebes fins a arribar a autèntiques humiliacions quan els hi planteges aquestes qüestions. Cal demanar la igualtat i la reciprocitat amb els hàbits col·lectius. I ben mirat a tot l'Estat començant pel Senat. Que ja n'està bé de supremacia castellana durant tres segles. Que el bilingüisme és enriquidor... per a tothom. No volem tenir l'exclusiva de practicar dues cultures, dues festes, dues llengües. O tot "bi" o tots "mo".

Bernat Moranta i Duran

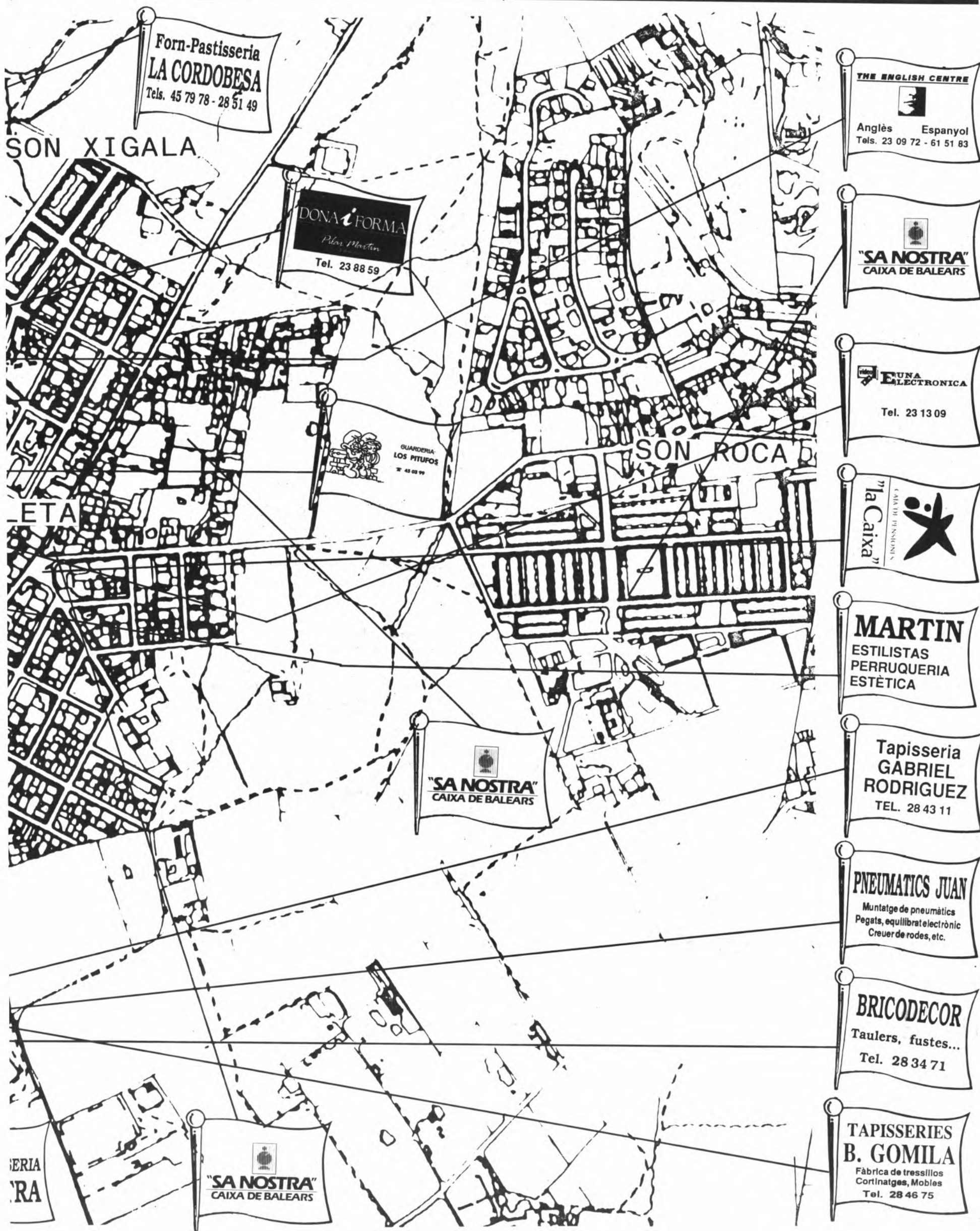
Com van les coses

Aquesta és més o menys la pregunta que fem quan trobem un conegut. I La resposta és, generalment, que les coses van malament. Però tu insisteixes que no et refereixes a les coses globalment, sinó a les seves en particular, i et contesta que aquestes, pitjor. L'eufòria sembla que és una flor en el record, marcida en la llunyania. O sigui que, a hores d'ara, a ningú no li van bé les coses. I no es refereixen a aquests espais particulars de salut, a desavinences conjugals, a baixes familiars, a trencaments amb els fills, al poc èxit amb les dones si ets home i amb els homes si ets dona i al mal que ens acostuma a fer la beguda, que d'aquesta mena de desgràcies sempre n'hi ha i les admetem amb la resignació d'allò que és inevitable, sinó a aquest anar malament tot el consens social, i tu pagant els plats trencats de rebot, però un rebot que toca de ple el teu plexe solar fins que et converteix en rebot únic, ja que experimentes el teu desastre com a amplificat, com si t'haguéssis carregat a sobre els mals de tots sense vocació de redemptor.

L'angoixa moderna del viure actual la genera la insegu-

retat salarial i el no apalancar-te uns ingressos monetaris que et garanteixin la vida i la subsistència. Ja han passat aquells temps en què el pobre, com els ocells del Senyor, amb el rosegó de pa i les herbes del camp anava tirant. Per a la rata de ciutat, això és música d'òrgue o celestial. La Providència va morir i ja no ressuscitarà. Avui dia, o tens diners o no vius. I els diners, ¿on són i qui en té?

Perquè els diners, a part de continuar estant en mans prepotents, en mans d'aquells que com a fórmula econòmica continuen exigint pobres més pobres perquè hi hagi rics més rics, estan en les hores extraordinàries que ja no fas, en l'assegurança de desocupació que se t'acaba, en el xec sense fons amb què et paguen les empreses fraudulentas, en l'escalafó d'on et descavalquen, en el contracte que no et renoven, en la punyalada a traïció de l'impost sobre la renda, en l'ocupació que perds, en les feines que fas i Déu sap quan cobraràs i si les cobraràs, en la burocràcia que no et resol el que t'ha de resoldre i quan t'ho resol t'ho resol malament, en les oposicions i concursos que no guanya el més preparat sinó el més ben recomanat, en la carestia de la vida, en els terminis que has de tornar i amb què et vas embrancar en mala hora, en... FRANCESC CANDEL

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA IMMOBILIÀRIA

VENC estudi a s'Arenal, amoblat, terrassa amb vistes al mar, 3.200.000. Mir Amengual 26 92 50

VENC pis 110 m2, balneari 8, a 300 m. de la platja, 3 dormitoris, telèfon, plaça de garatge, vistes al mar, 8.500.000. Mir Amengual 26 92 50

PISOS I XALETs
per llogar a la comarca de s'Arenal.
FIQUES SASTRE
BARCELO
Carrer Millà, 15.
Tel. 260649.
S'Arenal de Mallorca

Necessit solar d'un miler de metres quadrats a s'Arenal. Tel.: 265590.

LLOC ESTUDI per hores. Màxima discreció i serietat. Tel. 404218.

PIS al Molinar, 124 metres quadrats, 50 m de platja, 3 dormitoris, 2 banys, sala menjador, cuina, rentadora, tele, vídeo. 11.500.000 ptes. Mir Amengual 26 92 50.

PIS a Sant Jordi, 110 metres quadrats, 3 dormitoris, armari embotrats, 2 banys, sala menjador, cuina, fusta de nord, parets aïllants. 8.000.000 ptes. Mir Amengual 26 92 50.

RÚSTICA a Llucmajor, 2.000 metres quadrats, casa de 72 m2, 3 dormitoris, bany, amoblat. Mir Amengual 26 92 50.

IMMOBILIÀRIA
MIR-AMENGUAL
COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BÉNS
IMMOBILIÀRIS

Carrer de Sant
Cristòfol, 16
Tel: 26 92 50
S'ARENAL

VENDA solar a la Ràpita, 602 m2, 8.000.000. Mir Amengual 26 92 50

CERC solar, mínim 200 metres quadrats, a dins s'Arenal. Tel. 26 14 26 i 74 01 72.

CONTESTADORS AUTOMÀTICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAU-CHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

OCASIÓ, Badia Blava, Solar amb vistes al mar, 860 m2 amb plànols aprovats. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, planta baixa no sòtil lliure, 100 m2 i terrassa, 8.400.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, òtic 3 dormitoris, amoblat, terrassa, vistes al mar, plaça de garatge opcional, 7.850.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ESTANYOL, solar cèntric, edificable, 275 m2, tancat, 5.250.000. Mir Amengual 26 92 50

TRASPAS discoteca en funcionament, amb molt de renom, a s'Arenal. Informes al telèfon 26 34 40.

ES TRASPASSA local a primera línia de s'Arenal. Lloguer de 25.000 ptes. Tel. 26 48 81.

S'ARENAL, llogam local per cotxeria o magatzem, situat darrera la sala de festes Bavaria, prop del balneari 8. Tel. 66 02 53 i 66 05 52. Llucmajor.

PARTICULAR, venc 4rt pis a urban. La Gruta (el Molinar), cuina i banys totalment amoblats. Traster, 4 dormitoris, sala menjador, 26 m2, vistes al mar i muntanya, terrassa. Garatge opcional. Tel. 41 61 43

PARTICULAR, venc a urban. La Gruta (el Molinar) un aparcament (cotxeria de quatre propietaris). Tel. 41 61 43

LLUCMAJOR, casa zona rústica, a 1 km. del poble, tot amoblat. Mir Amengual 26 92 50

APARTAMENTS a Badia Blava, zona esportiva, de 1 i 2 habitacions, cuina, bany, jardí, vistes clares, des de 4.250.000. Mir Amengual 26 92 50

S'ARENAL, per no poder atendre, venc local completament muntat a la primera línia de s'Arenal. 8.000.000 ptes. Tel. 20 13 17 i 49 05 64.

S'ARENAL, venc local a primera línia. Tel. 26 48 77.

COLL D'EN RABASSA, local de 80 m2, 55 m2 de pati i 24 m2 de terrassa. Venc. Tel. 26 69 89.

S'ARENAL, a primera línia, local comercial. Traspàs. Tel. 20 17 80 i 26 85 55.

S'ARENAL, petit supermercat amb terrassa, totalment equipat, bona situació. Traspàs per 1.200.000 ptes. Lloguer. Tel. 26 90 44.

CAN PASTILLA, local de 60 m2 a 100 metres de Cala Estància, amb telèfon, aigua i electricitat, qualsevol negoci. Traspàs per 500.000 ptes. Lloguer 30.000 ptes. Tel. 65 56 78 i 46 31 97.

CALA PI, solar de 1.250 m2, venc per 4.000.000 ptes, facilitats en tres anys. Tel 54 02 63.

CALA PI, inversionistes, 5 solars de 1.200 m2 cadascun, vistes al mar, directe del propietari. Venc. Tel. 54 02 63.

COLL D'EN RABASSA, pis a estrenar, 2n pis amb ascensor, finca de tres altures, sala menjador, cuina, 3 habitacions, 2 armari embotrats, bugaderia, 2 banys, terrassa, tot exterior. Venc per 8.400.000 ptes. Garatge opcional, 1.100.000 ptes. amb traster. Tel. 26 21 84. A partir de les 17 hores.

S'ARENAL, primera línia, per no poder atendre. Traspàs souvenir amb molt de gènere, amb begudes i gelats a la terrassa. Tel. 24 15 21 i 26 33 07.

S'ARENAL, balneari 3 i 4, primera línia. Traspàs tenda amb o sense gènere a preu interessant. Tel. 26 00 14.

SON FERRIOL NOU, xalet adossat de primera qualitat, amb 4 dormitoris i 2 banys. Venc per 18.500.000 ptes. Tel. 75 25 10.

BADIA GRAN, xalet a una cantonada, 2 habitacions, cuina, bany, sala amb ximeneia, 300 m2 de jardí, possibilitat d'ampliació. Venc per 12.500.000 ptes. A partir de les 15 h al tel. 74 12 15.

BADIA BLAVA, solar de 840 m2 a segona línia, vistes. Venc per 6.000.000 ptes. Tel 45 33 53.

VENC planta baixa, només 3 anys, entre Can Pastilla i Cala Estància, 3 dormitoris amb armari embotrats, cuina totalment equipada, bugaderia, terrassa, jardí, 2 banys complets (1 a la suite), sala menjador, gran garatge individual (cabuda de 2 cotxes), Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGARIA pis a s'Arenal, amoblat, 2 dormitoris, 1 bany, sala menjador, cuina equipada, calefentidor, gas butà, rentadora, ascensor. Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGUER de casa de camp amb 2 dormitoris, 1 bany, llum a 220. Tot l'any: 40.000 ptes; mig any: 45.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA SOLAR a Cala Estància, 1.200 m2, quasi a primera línia. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS, primeríssima línia a Can Pastilla, amoblat, 398 m2, 4 dormitoris dobles, 3 banys, sala menjador, sala d'estar, cuina, terrassa, telèfon, bugaderia, porteria, ascensor, sòls de marbre. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS primera línia a Can Pastilla, 2 dormitoris, preu d'ocasió: 7.250.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a badia Gran, excel·lent estat, 6 anys, exquisadament decorat, molt lluminós, 4 dormitoris dobles, armari embotrats, 2 banys complets, sala menjador amb ximeneia, cuina equipada, calefacció, parets aïllades, telèfon, garatge, tot en fusta de nord. 23.000.000 ptes, facilitats. Mir-Amengual 26 92 50.

TRASPÀS negoci zona Club Nàutic, cafeteria totalment equipada, 100 m2, extractor de fums, congelador, microones, billar propi, equip de música, tv, llums d'emergència... i casa a la part del darrera. Traspàs contracte indefinit: 9.500.000 ptes. Lloguer: 45.000 ptes. Tots els permisos en regla. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a Badia Blava, pròxima construcció, tipus dúplex i solàrium, 3 dormitoris dobles (2 amb terrassa), 2 banys complets, cuina no equipada, porxo, garatge i jardí. A un preu excepcional: 13.700.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC PIS i baixos a Badia Gran, 9 ants, bona conservació, 76 m2, 3 dormitoris, armari, sala menjador amb ximeneia, cuina amb rebost, jardí comunitari. 6.850.000 ptes i 6.300.000 ptes respectivament. Es ven per separat. Mir-Amengual 26 92 50.

ATENCIÓ INVERSIONISTES! Casa mallorquina zona Cales de Mallorca, 100 anys, reformada, 20.000 m2 de terres, piscina, pista de tennis, a 1.500 metres de la platja, possibilitat de comprar terres i negoci. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA SOLAR a Les Palmeres, 1.100 m2, 6.000.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

ANIMALS DE COMPANYIA

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels: 491736 - De dilluns a divendres, de 17 a 20 hores.

CLINICA VETERINARIA S'ARENAL Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdaguer, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELE:
ATENCIÓ	
—Escriuiu un sol anunci per cupó. —Usau lletres majúscules. —Escriuiu dins el requadre el text.	

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

Petits anuncis

ENTRE CAN PASTILLA i s'Arenal, cerc nau industrial o solar gran, per construir-n'hi una. Tel. 261246.

NECESSIT Magatzem, casa vella o solar a Ses Cadenes, Pil·larí o Meravelles. Ofertes al 261246 - 261052.

Rústica de regadiu de vers s'Aranjassa, 10.000 metres quadrats, casa legítimada que necessita reformes al molí, safareig. Possibilitat d'electricitat. 11.000.000 ptes. Facilitats. Tel.: 715131 i 740236.

PERRUQUERIE

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Can Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

VIATGES

VIATGES S'ARENAL. Billets d'avió i de vaixell. Vols xàter. Crediviatge. Lloguer de cotxes. Reserves per telèfon i entrega de billets a domicili. Telèfons: 266673-261265. S'Arenal.

VIATGES XALOKI. Billets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VENDES

VENC NAU 250 m². a s'Arenal. Tel. 268111. Demanar per Agustí.

VENC CASA gran, 1.000 m², cente Lluçmajor, carrer de Sant Pau. Tel. 260164.

VENC BOT de fibra de 10 pams descobert amb motor fora borda de 750 CV «Mercury». Tel. 262769. Ref. Miquel.

VOLEM VENDRE 2 rodes de Talbot Horizon, c/ Aragó, 70-1 Palma.

OUS FRESCS de gallina rossa. Servici a restaurants i hotels cada tres dies. Preus interessants. Granja Acosta. Lluçmajor. Tel. 660432.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i infantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferris.

VENC prestatgeries metàl·liques per a comerços. 24 79 12

VENC llaüt menorquí de 30 pams, ben equipat, motor Solé de 50 Hp, deix amarrament. Tel. 24 38 07, de 13 a 14 hores.

VENC 3 expositors de cinturons, 3 maniquis de mig cos, 1 mostrador, 1 expositor de bosses i barres de confecció. Tel. 28 34 30

PERSONALS

FADRINA, 25 anys, agradable, sincera; vull amistat amb al.lot fins a 30 anys. Apt. 10.221 Palma.

JOVE, 1'78 d'alçada, atractiu, estudis universitaris, 27 anys, cotxe; voldria conèixer senyoreta guapa i simpàtica, per a amistat seriosa. Apt. 10.237 Palma.

VIUDA, 60 anys, sincera, visc en un poble; voldria conèixer senyor bo per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

FUNCIÓNARI, 34 anys, atractiu, morè, alt; voldria conèixer al.lota amorosa i atractiva, per a fins matrimonials. Apt. 10.237 Palma.

SEPARAT, 45 anys, ros, ulls verds, cotxe i pis; voldria conèixer senyoreta, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. Apt. 10.093 Palma.

ESTUDIANT, 23 anys, alta, rossa, simpàtica; voldria conèixer jove educat i sincer, per a amistat seriosa i duradora. Apt. 10.237 Palma.

ASTROLEG, 32 anys, alt, robust; voldria conèixer senyoreta bonica, educada i que li agradi l'astrologia per sortir i dur una amistat seriosa. Apt. 10.237 Palma.

OFICINISTA, 30 anys, atractiu, bon nivell cultural; voldria conèixer senyoreta atractiva, educada, per una bona amistat seriosa. 710087.

FADRINA, 28 anys, morena, alta, estudis superiors, apartament; voldria conèixer jove treballador, senzill, alt, per a fins seriosos. 247912.

PEDIATRA, 45 anys, alt, atractiu, de bon cor; voldria conèixer senyoreta simpàtica i educada per a amistat seriosa i fins matrimonials. 710087.

ATS, 34 anys, fadrina, de poble; voldria conèixer jove d'uns 37 anys, alt, educat i treballador, per a amistat sincera i fins seriosos. 710087.

PROFESSOR, 34 anys, divorciat, sense vicis, cotxe i barca; voldria conèixer senyoreta alta, educada, no importa el seu estat civil, per a amistat sincera. 247912.

FADRÍ de 30 anys, de color, educat, 1'80 d'alçada, ben plantat i amb l'esdevenidor resolt. 140.000 ptes al mes, cotxe i pis. Voldria conèixer dona sense fills, indiferent estat civil, per formar una família. La interressada pot cridar al telèfon 71 00 87.

FORNER, 39 anys, simpàtic, agradable, pis gran, bon cotxe; si ets una al.lota agradable, treballadora, et faré molt feliç. Per contactar amb mi crida al telèfon 24 79 12.

SENYORA, 47 anys, modista, nascuda a Eivissa, fadrina, sense problemes econòmics, casa i cotxe propis, som educada, senzilla, alegre. Voldria conèixer senyor intel·ligent, amant, culte, per a fins seriosos. 24 79 12.

SEPARADA legal, atractiva, bona presència, caràcter alegre, voldria amistat formal amb senyor fins a 48 anys, que sigui seriós, formal, ordenat, bona presència. Fins seriosos. 24 79 12.

DONA de 18 a 40 anys, si vols fer feina els capvespres, telefona al 71 00 87 (130). Carrer d'Aragó, 70-1, Palma.

EM VULL CASAR amb una al.lota de 16 a 35 anys. Tenc una bona posició, som alt i tenc 29 anys. Escriu-me aviat i et faré feliç. Apt. 10093 Palma.

MALLORQUÍ, fadrí, sense mals vicis, 39 anys; cerc mallorquina de 39 a 40 anys sense mals vicis per a fins seriosos. Carrer Plateria, 7, 2-2 Palma.

Vull contactar amb senyora de 25 a 45 anys per fer feines de neteja de la casa, 5 dies al mes, els capvespres. Telefonar a hores d'oficina al 71 00 87.

PENINSULAR, 58 anys, 1'78 d'alçada, afició per l'esport, música, dansa, propietari d'immobles. Vull formar una família. Voldria conèixer dona que es senti sola, la puc fer més feliç del que s'imagina. 71 00 87.

LLICENCIADA en Física, 32 anys, professora de belles arts, pis, cotxe, senzilla, simpàtica; voldria conèixer jove, fadrí, per amistat. Educad, formal, de la meua edat. 71 00 87.

ENGINYER tècnic, 48 anys, pis, petita embarcació, es-talvis, sense fills a càrrec meu, m'agrada practicar esports; voldria conèixer dona de la meua edat, amorosa i romàntica. 24 79 12.

BAR PROPI, pis cotxe, estalvis, tota una vida per davant, home de mitjana edat, senzill; cerc dona per la resta de la meua vida, fins matrimonials. 27 79 90.

VIUDA amb 1 fill, alts guanys, xalet propi, estudis universitaris, treball fix; m'agradaria conèixer un home jove, formal, amorós i comprensiu, que sàpiga omplir la meua vida. 27 79 90.

SEPARAT, 25 anys, alt, prim, d'ulls verds, molt atractiu, tenc negoci propi, cotxe, pis, però em sent tot sol. Voldria conèixer una al.lota amorosa, que em compregui i no tenguí vicis. 24 79 12.

Home de 40 anys, bisex., m'agradaria trobar un amic a partir dels 18 anys per a una relació si és possible duradora. Apt. de Correus 1.682 Palma 07001

Dona d'edat cerca al.lots per cuidar-la. La farà hereu/hereva. Tel. 66 06 34.

Senyor jubilat de 65 anys, esdevenidor resolt, sense família ni càrregues familiars. Ben educat. Vull mantenir relacions amb fadrines i viudes, serioses. Visc sol i surt poc. Apt. de Correus 1.929. Palma.

ARRELS, Associació Ciutadana per a la Promoció de la Igualtat Sexual. Et pots introduir en grups d'expressió corporal, ioga, cuina vegetariana, excursionisme... Tel. 75 96 52.

CAVALLER, de 43 anys, voldria conèixer dona molt femenina, que se senti sola. Relacions serioses. Indicar telèfon al apt. 1.684 Palma.

HOME de 27 anys, amb curiositats intel·lectuals i afectives. Cerca dona de mirada tendra i conversa agradable. Aficions: cinema, passeig, teatre... Mateu. Apt. 321 Inca.

SENYORA de 55 anys, cerca amics formals per sortir els caps de setmana, elegants i cultes. Tel. 23 67 52.

JOVE de 32 anys, universitari, feina estable, cerca companyera. Apt. 1.499 Palma.

VOLDRIA contactar amb cavaller culte i alt, de 50 a 60 anys, per a fins seriosos. Apt. 473 Palma.

SENYORA de 54 anys, negoci propi, fadrina, de poble; voldria conèixer senyor fins a 58 anys, fadrí, sense vicis i seriós. Per a fins matrimonials. Tel. 71 00 87.

AL.LOTA de 25 anys, alta, atractiva, simpàtica; m'agradaria conèixer al.lot alt, amb cotxe, per amistat i fins formals. Tel. 71 00 87.

A TU, DONA, si cerques la teua mitja taronja, informa't gratis, sense compromís. Apt. 1.823 Palma.

JOVE, de 28 anys, discret, s'ofereix a senyores i senyoretes. Enviar forma de contacte a l'apartat 498 Palma.

SENYOR de 45 anys, alt i de bon veure, bona feina. Voldria conèixer senyoreta, no importa estat civil, per a fins matrimonials. Tel. 27 79 90.

DONA vol compartir diferents experiències amb dones de 20 a 40 anys. Apt. 1.446 Palma.

SOM UN GRUP de senyores i senyors de 30 a 40 anys. Viudos, separats, fadrins, cercam més afiliats. Si estau sols, escriviu-nos, som persones serioses i agradables. Apt. 1.730. Inés i Leandro. Palma.

VIUDA, 55 anys, casa, bons estalvis, atractiva, educada; voldria conèixer senyor sense vicis i que li agradi la casa per a amistat seriosa. 710087.

AL.LOTA, cerca al.lota íntima. Apt. 1.076 Palma.

SECRETARIA, de 37 anys, culta, agradable, sense vicis. Voldria amistat amb senyor treballador, educat i seriós, fins als 45 anys. Tel. 27 79 90.

ARRELS és un espai on pots desenvolupar plenament la teua elecció gay o lesbica, on trobaràs diàleg, amistat i informació. Tel. 75 96 52.

L'ESSENCIAL és l'amor, el sexe pot ser igual... o diferent. Si aquestes paraules et diuen alguna cosa... Crida'ns a ARRELS. Tel. 75 96 52.

PERIODISTA, fadrí, de 32 anys, ben situat, m'agrada la naturalesa i viatjar. Voldria amistat amb al.lota formal per a fins seriosos. Apt. 196 Can Pastilla.

PERSONALS

SENYORA, viuda, sense fills ni problemes, vida acomodada. Cerc senyor fins a 65 anys, dinàmic, juvenil. Bona amistat de moment, per formar una llar. 710087.

CUBANA, vida tranquil·la, estalvis, pis propi, afeccionada a les novel·les de misteri, lectura informativa. Voldria trobar parella, senyor honrat, de 46 a 60 anys. Cridar al 710087.

ELECTRICISTA, separat legal, dues filles, em sembla que estic vivint un somni que sempre es repeteix, em veig tot sol sense esperances de trobar-te, cridar, no ho dubtis, ens ajudarem. 710087.

ESTRANGERA de 25 anys, atractiva, esvelta, 1'65 d'alçada, vol conèixer mallorquí fins a 29 anys. Fins seriosos. Cridau al 710087.

FADRI, 45 anys, madrieny, resident a Palma, béns importants, col·lecció de gran valor, distingit. Cerc senyora amb cultura, elegant. Formar família. 277990.

MALLORQUI, 39 anys, finques, casa rústica, negocis elèctrics, varis idiomes. Vull senyoreta per casar-me, bona, intel·ligent, desperta, de 25 a 40 anys. 710087.

SEPARADA legal, 27 anys, negoci propi, estudis mitjans. xalet, cotxe, molt bonita, senzilla. No vull ser enganyada. Senyor honrat i educat. 710087.

SEPARADA, 38 anys, pis, estalvis, som morena, elegant, guapa. No tenc fills i som amant de la llar. Vull senyor fins a 48 anys amb l'esdevenidor resolt. Apt. 10236 - Palma.

SENYOR, 48 anys, separat, donant de sang i òrgans, interessat a conèixer mallorquina, viuda, separada o fadrina, tenc casa i cotxe, sense fills. Apt. 10236 - 07090 - Palma.

VIUDA, 56 anys, estrangera, estudis universitaris, varies llicenciatures, vida acomodada. Voldria formar parella amb senyor, 56 a 70 anys, sa, actiu. Indiferent fills. 277990.

FADRI, important càrrec, 34 anys, importants béns econòmics, estudis, pis a Palma. Voldria casar-me amb senyora o senyoreta intel·ligent, bona presència. 277990.

VENÇ ORDINADOR Spectrum, 128 K, amb quaranta jocs. 37.500 pessetes. Tel. 260064.

VIUDA, 59 anys, senzilla, sense problemes, simpàtica, sembla que tenc menys anys. Vull continuar feliçment amb un senyor semblant. 277990.

Si et vols casar o aconseguir una bona i neta amistat, no li donis més voltes. No dubtis més ja que el que no aconsegueix mitjançant els serveis del Centre d'Orientació Matrimonial, «La Pareja Unida», no ho aconsegueix de cap altra manera.

Comprova-ho vosté mateix/a. Ajudam a tothom de la mateixa manera: fadrins/nes, viudos/es, separats/des, divorciats/des, alts i altes, grossos i grosses, prim i primes i guapos i lletjos.

Ves a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1. tel. (971)71 0087.

Al Centre Matrimonial «La Pareja Unida» disposam d'una gran quantitat de senyoretes i senyors entre 50 i 72 anys que volen trobar la seva mitja taronja, o una amistat formal.

A vosté, senyor o senyora, si també ho desitja, podeu rebre ajuda de «La Pareja Unida» a l'avinguda Comte de Sallent, 17, Pral-1.

VIUDA, 58 anys, seriosa, posició social alta, importants béns, sana. Vull de moment amistat amb senyor dialogant, amb bons fins, 59 a 60 anys. 277990.

COMERCIANT, 45 anys, fadrina, sese fills, no tenc família a Mallorca i em trob massa sola. Voldria fer amistat formal amb senyor bo. 277990.

SEPARADA, 44 anys, 1'76, prima, atractiva, capital elevat, elegant, bon cor. M'agradaria fer amistat o formar parella amb senyor de 50 a 55 anys. 277990.

MILITAR, esdevenidor assegurat, culte, presència, serietat. Em vull casar amb senyora intel·ligent, bona presència, amb cultura, de 30 a 40 anys, alta. 710087.

FADRI, som forner, honrat, et faré molt feliç, formar una família. Tenc 38 anys, estatura mitjana, amorós. 277990.

HOLA AL·LOTS, tenc 36 anys i em sent mol jove. Cerc allot que cerqui qualche cosa més que sexe. Apt. 822 Palma.

Holandès, 47 anys, separat, bona presència, cotxe, xalet, bons ingressos. Voldria conèixer senyora bona i sincera per a fins seriosos. Tel. 27 79 90.

SEPARADA, resident a Palma, feina segura, estudis mitjans, varis idiomes, amant de la llar, nins, camp. Voldria formar una família amb senyor de 30 a 40 anys, seriós. 710087.

VIUDO, 56 anys, alt, fort, apassionat, bondados. M'agrada la dona amb personalitat, tímidesa. Senyora d'aquesta qualitat, formar parella o matrimoni. 277990.

SEPARADA, 32 anys, aviut obtindrè el divorci. Voldria amistat de moment, senyor seriós, lleial, 35 a 49 anys, no importa el seu estat civil. 277990.

PERRUQUER, 28 anys, alt, morè, bona presència, educat, formal, fadrí, som bo, m'agrada passejar i la vida tranquil·la. Voldria conèixer al·lota bona, senzilla. Fins seriosos. 710087.

SOM UNA SENYORA VIUDA, distingida, 65 anys, no em falta res, posició econòmica resolta, m'agrada viatjar, som alegre, simpàtica, però estic molt sola, necessit un company fidel, educat, per conviure plegats. Cridau al 710087. Fins formals, seriosos.

SENYOR ADVOCAT, 65 anys, bona presència, 1'72 d'alçada, prim. Estic separat, tenc la vida resolta, sense cap tipus de problema econòmic, però sí el tenc de soledat, d'estimació. M'agradaria molt trobar una bona dona, que em pogués fer feliç, de moment una bona amistat, fins seriosos. 710087.

SENYORA DE NEGOCIS, 42 anys, bona presència, 1'63 d'alçada, activa, treballadora, a causa de la meua feina no puc conèixer gaire gent per estar moltes hores ocupada. M'agradaria conèixer cavaller formal, bona persona, per tenir, de moment, una bona amistat, no importa estat civil, fins seriosos. 710087.

MESTRE D'ESCOLA, a Palma, 34 anys, fadrí, mallorquí, cabells negres, 1'80 d'alçada, bona presència, estic cansat d'estar sol, tenc amigues però no parella, interessada a conèixer-me per tenir, de moment, una bona amistat, només has de cridar-me al 710087.

AL·LOTA alta, simpàtica, agradable, 21 anys; voldria amistat amb jove fins a 35 anys, fins seriosos. Apt. 10.221 Palma.

20 ANYS, ulls negres, cabells rossos, 1'65 d'alçada; m'agradaria allot que no sigui molt alt. Apt. 10.221 Palma.

FADRI simpàtic, de mitjana edat, seriós, educat, sense vicis, independent. Cerc dona simpàtica, original, d'idees clares, per fer-la feliç en matrimoni. 277990.

FADRI, mitja edat, alt, guapo, professió immillorable, 320.000 ptes. al mes, propietari finques i immobles; cerc senyora de 30 a 40 anys amb les idees clares, estudis i formal. 277990.

MESTRE D'OBRES, 39 anys, alt, amb estudis superiors, esdevenidor resolt, vida acomodada, atractiu; cerc senyora / senyoreta simpàtica, bona, semblant edat, neta, fins formals. 710087.

OSCAR i DAVID, de 20 i 19 anys, volen conèixer dues al·lotes de Palma, amb la finalitat d'una bonica història d'amor. Som simpàtics i legals. Escriure sense compromís assenyalant els vostres telèfons. Discrets i educats. Fins ara. Apt. 10.108 Palma.

FADRI de mitjana edat, la meua feina és la construcció, 200.000, cotxe, xalet, m'agraden els esports, la casa. Senyora 35/50 anys, fins matrimonials. 247912.

MALLORQUI, 30 anys, 1'80 d'alçada, estudis universitaris, pis, cotxe, fadrí, voldria fer una amistat seriosa, senyoreta fadrina / viuda, sense problemes. Apt. 10.093 - Palma

VIUDA, 31 anys, atractiva, intel·ligent, 180.000 al mes, pis propi, xalet, i casa gran a Eivissa. T'ofereix el meu amor, la meua comprensió. Senyor formal 34/40 anys. 247912.

ESTUDIANT, esportista, m'agrada la muntanya, m'apassionen les regates; contactaria amb al·lota amb els mateixos gusts. Exclusiva amistat. 247990.

PILOT d'aviació d'edat, físicament atractiu, 1'80 d'altària, està interessat en conèixer al·lota de 17 a 22 anys per bona amistat i si és possible conviure, viatjar i disfrutar de la vida. Crida'm al 710087.

CAP DE VENDES, 36 anys, bona presència, cotxe, xalet, resident a poble, amb un gran esdevenidor; em falta amor, estimació; senyora / senyoreta formal, amb fins matrimonials. 710087.

FADRI, culte, cotxe, pis a Palma, finques, bona persona, simpàtic, formal. Vull formar una família amb senyora de 31 a 46 anys, intel·ligent. 710087.

CARACTER AGRADABLE, 37 anys, bona presència, viuda, vul refer la meua vida amb senyor responsable, honest, de gran cor, indiferent posició. 710087.

MODEL de perruqueria, 43 anys, alta, cabells llargs, morena, bonica, cultura general, molt senzilla; només vull amistat amb senyor bo i amable. Possibles fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

**CRISTALLERIA
LLUCMAJOR**

Acristallaments d'Obres - Miralls -
Vidres de color - Decorats - Vidreres
Artístiques.
Ronda de Migjorn, 105. Tel.: 661493
LLUCMAJOR (Mallorca)

MENJARS CASOLANS

SOM ESPECIALISTES
EN XOT I PORCELLA
FEIM PRESSUPOSTS
PER A BATETJOS,
COMUNIONS I BODES
APARCAMENT PROPÍ
ELS DILLUNS
TANCAT
AVINGUDA DE
CARLES V - TEL.: 661117
LLUCMAJOR

DISCOUNT CARD

PER IL·LUMINAR
LA SEVA LLAR
**ELÈCTRICA
NYEGOS**
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

PERSONALS

ENGINYER, 27 anys, el meu cor bateja cada dia més fort perquè sàpigues que et necessit, no sents el seu batec? Doncs acostat més, et necessit, dona, tu seràs el que més apreciarà el meu cor, ànima, pensament i altres. Com abans millor, fins totalment seriosos. 710087

PROFESSORA D'IDIOMES, voldria conèixer l'home dels seus somnis, un home que sàpiga el que és una dona de la llar, bruna de cabells llargs, ulls negres, 31 anys. Crida'm al 710087.

FADRI, 24 anys, professió important, 145.000 ptes. al mes, pis i cotxe propis, salut excel·lent, nacionalitat italià - espanyola; cerc senyoreta formal, intel·ligent, per fins seriosos. Apt. 10.237 (Palma).

SEPARAT, 29 anys, mallorquí, 1'80 d'alçada, prim, ulls negres, estudis normals, afició a la música i l'arqueologia; senyoreta amb fins semblants, amistat / matrimoni. 710087.

INDUSTRIAL, 57 anys, estatura mitjana, simpàtic, natural de Cáceres, visc a Palma, totes les comoditats; em falta el teu amor, senyora comprensiva, educada, indiferents fills. 277990.

VIUDO, 60 anys, encara faig feina, 90.000 ptes. al mes, algunes cases, cotxe, fill casat, m'agraden els toros, els esports, viatjar; senyora jovial amb ganes de viure. Crida'm al 710087.

PROPIETARI FABRICA, 43 anys, alt, mallorquí, 170.000 ptes. al mes, estalvis elevats, prim, cabells negres, bona presència, inquietudes culturals; vull formar parella amb senyoreta responsable. 2472

GASTRONOMIA

MESON LOS HERMANOS. Nova direcció. Els migdies menú a 550 ptes. Carretera Militar, 253. Tlf.: 268257. S'Arenal de Mallorca.

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. S'ra. Susana.

ROTLET, bar-restaurant. Menús econòmics i tapes variades. Obert cada dia menys els dijous horabaixa. Carrer Capità Ramonell Boix, 132. Tel. 24 00 26 Es Molinar.

EXPRES CAFETERIA. Cuina mallorquina. Menú a 500 ptes. Carrer Bisbe Roig, 46. Tlf.: 662972. Llucmajor.

LA NÈCORA. Cuina catalana i internacional. Passeig Barceló i Mir, 11. Tlf.: 247272. Es Portitxol.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

RESTAURANT SA BOLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Mervelles. Tel. 265188.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPOLITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, salxixes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

RESTAURANT JAMAICA, cuina mallorquina, especialitat en paellas. Carretera Militar, davant l'ambulatori. Tel. 262923. S'Arenal.

LA COVA DEL TORO. Cuina típica mallorquina, pa amb oli i pernil, caragols, tripes, frit, truita de riu, gambes, paella. Carrer Arrecife davant la mar. Ciutat Jardí.

HOSTAL MARACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 263017.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdader, 12. Tel. 266721, S'Arenal.

RESTAURANT CA'N TIA TALECA. Porcella rostida, xot rostit i altres especialitats. Presuposts per a bodes i comunions. Avinguda de Carles V. Tel. 660297 - Llucmajor.

RESTAURANT - TORRADOR LLUCMAJOR. Xot i porcella rostida. Avinguda de Carles V, cantonada Carretera de Campos. Tel. 660439 - Llucmajor.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

SERVEIS PROFESSIONALS

MESTRESSA s'ofereix per cuidar nins a ca meva de S'Arenal. Horari a convenir. Tel. 262197.

DONA DE NETEJA se necessita. Tel. 265005.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

NEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i peus. Avinguda del Cid, 73. Tel. 413155 - Son Ferriol.

Dona de fer feines s'ofereix per hores de Sant Jordi i enrevoltants. Telf. 642494.

DOS CAMBRERS autònoms professionals. Serveis extres a hotels, servei diari a l'hora que sia, s'ofereixen. Tel. 263042.

ALLOTA de 18 anys, s'ofereix per tenir cura dels nins, zona S'Arenal, Can Pastilla, Coll d'en Rabassa. Tel. 26 45 05.

CUINER, s'ofereix per fer tapes a hores extres. Tel. 26 63 32.

PER REPARTIR propaganda o similars m'ofereix, tenc experiència. Tel. 266332.

TOT consulta estètica. Cirurgia plàstica, neuràlgies, tractaments de pell, stress, massatges, reuma, drenatge limfàtic, cel·lulitis, dietètica, varices. Cta. Militar, 279, 1 esquerra. S'Arenal. Tel. 49 17 33.

S'Arenal
de Mallorca

265005

**JOIERIA
RELOTGERIA
MARINA
CARRER, SALUT, 21
TEL.: 262415
S'ARENAL DE
MALLORCA**

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

MAGATZEM DE PINSOS, adobs i cereals. Distribuidor de pinsos PIEMA. Avinguda del Cid, 77. Tel. 243725 - Son Ferriol.

LLUCMAJOR, pneumàtics Joan Servera, correjes de tot tipus, bateries, equilibrats, pegats ràpids i pegats de coberta en calent. Ronda Migjorn, s/n. Tel. 660089.

Dona d'una trentena anys s'ofereix per fer net per hores S'Arenal de Mallorca. Tlf.: 490099

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pillari.

INSTALL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

CUINER de 25 anys cerca feina. Telefonar a partir de les 5 de l'horabaixa al 268675.

GUARD NINS a ca meva. Bon tracte. Tel. 266834.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglats. **ELECTRONICA J. GARCIES**. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. **JOSEP MARTINEZ**. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

EL COMODIN, la seva millor carta. Li cobreix tant el Night Audit més 200 hores, recepció, disc-jockey, maitre d'hotel a la francesa, servei tècnic general, decorats especials, bar, animador. Només 250.000 ptes negociables. J.M. Sierra Sanz. Apt. 102 Llucmajor.

EL COMODIN, el seu braç dret. Fill d'hoteler internacional, relacions públiques, secretari personal, xofer, home de confiança. El comodi té 30 anys i un aspecte agradable. J. M. Sierra Sanz. L'home de la situació. Apt. 102 Llucmajor.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correjes de ventilador, canvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. **ELECTRONICA EL GAUCHO**. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

Cercam persona que vulgui formar societat o qualsevol classe de negoci. Per contactes, al tel. 24 79 12 i 27 42 43. Vespres i festius. Apt. 10.237 Palma.

TINTORERIA CALTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlem. **AGENCIA OFICIAL RENAULT**. Tel. 413867 - Son Ferriol.

VENC Ford Scort-Laser 1.300, PM-AB. 600.000 ptes. Bon est. Tel. 66 01 25.

Seat Ibiza, FM-N. 700.000 Ptes. Panca Marbella, PM-N, 530.000. Volkswagen Polo, PM-N, 680.000. Seat 127, quatre portes, PM-P, 85.000. Seat 127, PM-X Fura, 75.000 Ptes. Telf. 248914 - Son Ferriol.

ENSENYANCES

FRANCES, ANGLÉS, alemany, classes particulars, conversació per a principiants, zona S'Arenal. 263881.

**C. BALEARES, 25-2
El Arenal**

T'ofereim cursos de programació en:
**BASIC
dBASE III PLUS
COBOL
TURBO - PASCAL
TURBO - C
TURBO - BASIC
BASIC2 ***
*(el de l'AMSTRAD PC)
I de formació d'usuaris en:

**ABILITY 2000
OPEN ACCESS II
SYMPHONY
LOTUS 1-2-3.
LOCO SCRIPT.**
A més d'un llarg etcètera, pots aprendre:
**BANCA
MECANOGRAFIA
COMPTABILITAT
IDIOMES
REPAS.**
Carrer Balears, 25-2-1. Tel. 491916 - S'Arenal de Mallorca.

PROFESSOR de dibuix tècnic necessit. Tel. 262276.

GIMNAS ESPADAS. Carrer del Duc de Rubí, 3 - Son Ferriol. Gimnàstica de manteniment, Karate, Judo. Telf. 418709. Professors titulats.

PELLERIA 7 PEUS

Confecció en pell a mida
Qualitat total

Avda. Bmè. Riutort, 7
Tel. 26 01 89

CA'N PASTILLA

**FONTANERIA
FONTBLANC C.B.**
ANTONIO ORDOÑEZ GARCIA

Abans FONTANERIA AMER

INSTAL·LACIONS - VENDA DE MATERIAL SANITARI - CONTRAINCENDIS - PISCINES - CALEFACCIÓ

Carrer Diego Zafortaza, 4 - Tel. 26 46 73 - 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

Detingut per narcotràfic el cunyat d'El Cebolla

Antonio Juan F. C., de 28 anys i cunyat d'El Cebolla --actualment a la presó per tràfic de drogues-- ha estat detingut per la policia acusat també de traficar amb estupefaents.

La policia registrà el domicili del detingut i

el sorprengueren quan es dedicava a la manipulació d'una partida de tres grams d'heroïna. Damunt la taula, a més de la droga, hi havia unes balances de precisió, un diamòmetre, trenta primers de Roiphnol, glucosa i vuitanta-dues mil pessetes en efectiu.

VENDA DE PISOS A PALMA I A SON FERRIOL

Xalets adossats de luxe a Son Ferriol
Xalets amb piscina a Sa Cabaneta
Aparcaments i locals devora el Consultori de s'Arenal

Construccions MOLL

Carrer Marquès de Tenerife, 71
Tel. 24 35 13 - SON FERRIOL

Detenció d'un home que violà una amiga

La policia de Palma ha detingut Eulogio F. R., de 31 anys, acusat de ser l'autor d'una violació comesa a una casa de l'avinguda Argentina, de Palma. Els fets tingueren lloc el passat dissabte, 28 d'abril, i el detingut, segons pròpia declaració, estava borratxo.

Segons la víctima, una allota de 23 anys, es trobava en companyia d'uns joves a una discoteca de Magalluf i quan tornaren a Palma sofriren un petit accident que els va fer haver de cridar un taxi per retornar fins a Palma. Dos dels amics anaren fins a Gomila, mentre que l'allota i l'acusat es dirigiren a la casa d'aquest darrer,

situada a l'avinguda Argentina. Eulogio convidà l'allota a quedar a dormir a ca seva, ja que aquella no tenia diners per arribar fins a s'Arenal, que és on viu habitualment. Moments després, quan ja dormien, el detingut s'abocà damunt l'allota mentre la copejava i arrencava la roba fins a deixar-la nua, acte seguit la violà.

El detingut assegura que aquell vespre havia begut "més de vint whiskies" i reconeix que va fer l'acte sexual amb l'allota. L'acusat assegura que varen fer l'amor de mutu acord, però que quan ell ho tornà a intentar, davant la negativa de l'allota, la copejà.

Detingut per violar una prostituta

Eduardo O. R., de 18 anys d'edat, ha estat detingut per la policia acusat de ser l'autor d'una doble violació efectuada en la persona d'una allota de 23 anys que es dedica a la prostitució. L'acusat ha estat reconegut per la víctima.

Els fets tingueren lloc el passat dia 14 d'abril, quan el detingut contactà amb la víctima a la Porta de Sant Antoni i la convidà a anar a ca seva amb una motocicleta per, després de posar-se d'acord en el preu, realitzar l'acte sexual.

Abans d'arribar al

domicili del jove, a Cala Major, s'aturaren a un bar de Gomila. Quan sortiren del bar, se n'anaren cap a Cala Major, però el jove es dirigí cap a Puerto Portals i s'aturà a un descampat, obligant la jove a realitzar l'acte sexual amb ell, a pesar de la resistència que aquesta oposà. Posteriorment, en un altre descampat, quan tornaven cap a Palma, l'obligà a realitzar per segona vegada l'acte sexual. Després la jove aconseguí escapar i donar avis a la policia, que procedí a la detenció del presumpte violador.

S'Arenal de Mallorca

Un taxista és agredit per dos individus

La policia ha detingut Celestino G. C., de 16 anys d'edat, acusat de ser un dels autors de l'atac a un taxista de Palma, fets ocorreguts el passat dia 22 d'abril a Establiments. Dos joves agafaren un taxi a la plaça Gomila de Palma i demanaren al taxista que els dugués a Establiments, encara que quan hi arribaren, digueren al taxista que anaven cap a Puigpunyent. A l'encreuament de la carretera de Puigpunyent, un dels ocupants agafà pels cabells el taxista i li posà un desengrapador al coll i aconse-

guiren que els donàs unes deu mil pessetes.

La víctima, que havia estat lleument ferida al coll, donà avis a través de Ràdio Taxi. D'aquesta manera, es concentraren alguns taxistes que començaren una batuda pels voltants d'on havien tengut lloc els fets. Poc temps després, Celestino G. C. era detingut pels taxistes i va ser reduït després d'una violenta baralla, en què resultà lesionat lleument.

Els taxistes donaren avis a la policia i aquesta s'encarregà del presumpte agressor.

Una dona és apunyalada en una baralla de veïnes

Una brega entre veïnes va acabar amb l'apunyalament d'una d'elles, ferida que, per poc, no arribà al cor. Els fets tingueren lloc al carrer del Socors de Ciutat i es produí per desavinences entre veïnes que vénen d'enrera. Durant l'enfrontament, una d'elles esgrimi un ganivet de cuina amb el

qual ferí l'altra veïna.

La presumpta autora de l'agressió ha estat detinguda per la policia i posada a disposició judicial. Es tracta de Joana maria C.S., de 59 anys. Sembla que la dona ferida increpà l'agressora perquè aquesta llançava orina i excrements de forma continuada a la porta de la casa.

Xeringues hipodèrmiques a l'arena

Aquests darrers dies s'han tornat a trobar xeringues hipodèrmiques tirades i mig enterrades a l'arena de les platges arenaleres. Una nina de vuit anys d'edat, natural de Luxemburg, va resultar ferida quan es punxà amb una d'aquestes

xeringues mentre jugava damunt l'arena.

La nina va ser duita immediatament a una clínica privada de Palma perquè li fessin anàlisis a la recerca d'algun dels virus que solen infectar els heroïnòmans.

Almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

S'ARENAL. OFICINES, MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Carrer Diego Zaforteza, 3 Tels. 26 00 87 - 49 16 11 - 49 16 50 Fax 49 15 58

LUCMAJOR. MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Ronda Migjorn s/n. Telèfon 66 07 01

CIUTAT DE MALLORCA. MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Polígon de Son Castelló - Via Asima, 1 Tels. 20 47 02 - 20 47 62 - 20 48 17 Fax 20 69 98

MAGATZEM. Carrer Aragó, 139 Tels. 27 23 52 - 27 63 64

El prestigi aconseguït per ALMACENES FEMENIAS és el resultat de 50 anys de qualitat, servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS posa a la seva disposició tot tipus de materials de construcció, destacant les rajoles i paviments, no només pels seus bellíssims dissenys sinó també per la gran varietat d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS demostra la seva professionalitat acostant als residents d'aquestes illes les més importants marques nacionals i internacionals.

Amb el cap va crivellar el vidre d'aquest cotxe una dona que travessava el carrer principal de Son Rapinya. La jove conductora se va asustar molt, suposant que corria massa, la víctima fou traslladada ràpidament a Son Du-reta on se recupera de les ferides. Una carretera ben perillosa amb moltes avaries aquesta de Son Rapinya.

La remodelació del Passeig Marítim costarà 1.500 milions

El delegat del govern, Gerard Garcia, ha presentat el nou pla de remodelació del passeig marítim de la platja de Palma, el pressupost del qual puja als 1.500 milions de pessetes.

El delegat del govern, juntament amb el batle de Palma, Ramon Aguiló, i el cap de la Demarcació de Costes, Antoni Garau, presentaren el nou projecte que intentarà recuperar el perdut prestigi de la principal zona turística de Palma i una de les més grosses de Mallorca. Els acompanyà el regidor d'Urbanisme, Antoni Roig, el de Circulació, Vicenç Giner, i el director general de la conselleria d'Obres Públiques, Gabriel Le-Senne.

El cost del projecte estarà distribuït entre Cort (525 milions), el MOPU a través de la Demarcació de Costes (635 milions) i la resta per part de la conselleria d'Obres Públiques del Govern. Les obres començaran el mes

d'octubre per evitar les molèsties durant la temporada turística i es preveu que estiguin llestes abans de l'inici de la temporada alta de 1991.

Als plànols presentats, es contempla la creació d'un passeig que s'estendria al llarg de la mar, separat per un jardí de quinze metres que donaria pas a dos únics carrils que permetrien el pas de vehicles. Un d'ells, el més proper al mar, estaria destinat al pas de bicicletes i el tren turístic, mentre que l'altre, en una sola direcció, es destinaria al trànsit de vehicles. Un tercer carril conformaria uns aparcaments lineals.

Per altra banda, també es preveu la construcció d'un ampli passeig de quatre metres amb palmeres que recorria uns vint-i-cinc metres de la platja. Unes casetes de nou disseny, per acabar, substituiran els balnearis actuals i estaran situats entre els jardins i la platja.

El jutge denega la llibertat provisional per els dos detinguts per la mort dels dos germans

El jutge del Jutjat d'Instrucció número deu de Palma ha denegat la demanada formulada pels advocats de Pedro Chanes i Tracy Hanks demanant la llibertat provisional dels dos detinguts acusats de ser els autors de la mort de dos germans el vespre de la final de Copa del Rei.

El fet de no haver acabat les diligències prèvies és el principal motiu adduït pel jutge per no deixar en llibertat provisional els dos acusats. En concret, s'està esperant l'anàlisi de les mostres de sang de les dues víctimes que han

estat remeses a Madrid per al seu estudi.

Demanen dos anys per una agressió amb ganivet

Juan Alonso C. M. ha estat processat per la seva presumpta participació en un delictes d'homicidi frustrat. L'acusat s'ha conformat amb la pena que demana el fiscal: dos anys i quatre mesos de presó. El fiscal, abans de la vista oral, demanava vuit anys de presó, però acceptà l'atenuant d'embriaguesa i d'arrepentiment espontani. El defensor de l'acusat, per la seva banda, acceptà aquesta petició del fiscal, cosa que feu innecessària la vista oral.

Els fets tingueren lloc la matinada del 29 de desembre de 1984 a la plaça dels Nins de s'Arenal. Un turista alemany discutia amb un taxista; a causa d'aquesta discussió, el taxista es va treure un ganivet de la butxaca i agredí l'alemany per tres vegades. Mitja hora més tard d'haver comès l'agressió, el taxista es presentà voluntàriament a la Guardia Civil de s'Arenal.

Un mes d'arrest per haver robat amb violència

Un jove de 25 anys d'edat, Salvador R. M., ha estat condemnat a la pena d'un mes i un dia d'arrest major, com autor responsable d'un delictes frustrat de robaria amb violència, segons la sentència dictada pel tribunal de la Sala Primera de l'Audiència de Palma.

Els fets tingueren lloc el mes d'agost de 1985 a la zona de s'Arenal. El jove, en companyia d'un altre individu, va escometre una jove que passejava per s'Arenal a la matinada i li varen robar la bossa. Moments després, un d'ells era detingut per la policia.

RESTAURANT PUNTA DE SON GUAL

MIQUEL I CONXA

CUINA MALLORQUINA
CUIXA DE XOT ROSTIDA
FRIT MALLORQUÍ
SOPAS DE MATANCES
LLOM AMB COL
PORCELLA ROSTIDA
CALAMAR FARCIT

Carretera de Manacor, Km. 10
Tel. 74 20 17 - PLA DE SANT JORDI

CIRURGIA ESTÈTICA DE VARIUS
MICROCIRURGIA DE VARIUS
TRATAMENT ESCLORITZANT DE
VARIUS I MICROVARIUS
CAMES CANSADES, RAMPES, EDEMES

CENTRE D'ASSISTÈNCIA MÈDICA

Carrer Llaüt, 22 (davant Riu Centre)
Tif.: 262808 - LES MERAVELLES

CLÍNICA DENTAL

Nora del Valle Soria
ODONTÒLOGA
COL·LEGIADA N. 272

Carrer Faust Bonafé, 46 baixos
Tel. 27 42 11 SON FERRIOL

RESTAURANT MESON BADIA

SOM ESPECIALISTES EN MENJARS MALLORQUINS
PAELLES, PEIX I MARISC
TAMBÉ FEIM DINARS DE NEGOCIS,
BODES I COMUNIONS...

DEMANAU PRESUPOST SENSE COMPROMÍS

Carrer Admirall Salvador Moreno, s/n.
Tel. 74 11 91 - BADIA GRAN

Tenis Arenal
Esport Centre

GABINET MÈDIC
ASSESSORAMENT I CONTROL FÍSIC-ESPORTIU
OBESITAT I CELULITIS
ORIENTACIÓ DIETÈTICA I DE NUTRICIÓ
LASERTERÀPIA
ACUPUNTURA I AURICULOPUNTURA
TRACTAMENT MÈDIC PERSONALITZAT DE LA
DESHABITUD AL TABAC
CONSULTA: DIMARTS I DIJOUS
DOCTORA: MARGARIDA ARROM
TELS.: 263834 - 263112
PADE TENNIS BADMINGTON

CLINICA DENTAL

Dra. Pilar Oto María
METGE ODONTÒLEG

Antonio Garcías, 14
Tel. 66 02 83
07620 LLUCMAJOR
MALLORCA
(Balears)

Son Rapinya

Traduït del llibre «Son Rapinya, Cent anys de Història» de J.M. Sabater Simó

Possessions que circumden el llogaret (I)

Relació de les possessions

Son Rapinya està encerclat per les següents possessions: Son Moix Blanc, Son Puigdorfilà, Son Muntaner, Son Vida, Son Quint i els minúsculs de Son Pacs i Son Garrit.

La riquesa dels seus camps es concreta, singularment, en collites d'ametles, garroves, gra i llegums. També produïa olives i figues. En el ram de la ramaderia encara ara es pot considerar el seu ramat de llana i de porcs. A Son Moix s'obtenia, a més, abundant llet de les seves ben muntades vaqueries.

Actualment, aquest predi i els de Son Pacs i Son Garrit estan en plena i total urbanització, que també assoleix, en part, els de Son Puigdorfilà, Son Vida i Son Quint. Certament, el llogaret no hauria gaudit de l'auge que ara té si no s'haguessin parcel·lat aquestes finques. Les seves cases, comparades amb les que hi havia al 1930, s'han quadruplicat i els habitants que hi resideixen habitualment superen els 8.000, en contra dels escassos 500 d'aleshores.

Farem una breu descripció d'aquestes possessions, ja que constitueixen un element essencial de Son Rapinya.

Son Moix Blanc

És la primera finca que trobam a la carretera de Son Rapinya, una vegada que hem deixat el llogaret de Son Espanyolet.

Confronta al nord amb Son Peretó i el Camí dels Reis. Al sud amb Son Puigdorfilà i la carretera de Son Rapinya. A l'est amb Son Dameto. I a l'oest amb el Camí dels Reis i Son Puigdorfilà. D'extensió de 54 quarterades, és a dir, 38 hectàrees, 35 àrees i 58 centiàrees, i la comprà don Miquel Juan Ribas, al 1899. (1)

Aleshores n'era el masover l'amo en Cristòfol Solivellas, més conegut per l'amo en Cristo, el qual amb anterioritat havia exercit el mateix càrrec a la possessió d'Albarca, al terme d'Escorca.

Després d'un temps, el substituï l'amo en Rafel Ribas fins al 1932, en què va deixar el càrrec a l'amo en Llorenç Oliver Adrover (nascut a Pina), que tenia tota la seva confiança. Però aquest degué durar poc en l'exercici de les seves funcions, ja que veim que durant la Guerra Civil (de 1936 a 1939) n'és l'amo Miquel Nadal, i després els germans Bernat i Sebastià, els quals foren, ja, els darrers administradors del mas.

Al 1964, gran part de la possessió —heretada per les filles i fills de don Miquel— fou venuda als Pares Jesuïtes i als Germans de les Escoles Cristianes, perquè s'hi construís el nou col·legi de Monti-sion i el de La Salle, respectivament. La resta de les terres, al 1978, també entrà en pla d'urbanització.

Hem indicat que Son Moix produïa llet. Aquest negoci comenà amb l'adquisició d'un bou i sis vaques. Aquestes, en total, en feien uns 60 litres diaris, que comprava, quasi íntegrament, al preu de 0'45 pessetes/litre "en Terrible", de Son Rapinya —del qual tornarem a parlar més endavant—, i que la revenia, després, al personal del llogaret.

Son Moix tenia unes boniques i espaioses cases, situades a la vora del camí reial, al centre de les seves terres. A l'estiu bullien d'animació, amb la presència dels propietaris —pares, a la vegada, de vuit fills— i dels missatges i collidors, etc. Singular era la jornada del 29 de setembre, en què don Miquel

celebrava el seu sant. Aquest dia, l'amo en Rafel i la madona —dona d'excel·lents qualitats— li demostraven la seva gran estimació, i es provaven amb la gent jove en l'ornamentació de la façana de la claustra amb guirlandes de perfumada murta i amb llumeneres nocturnes, les quals es perllongaven pel jardí i el pinar adjunt. En aquestes cases, don Miquel i la seva muller, dona Antònia Mulet Ferragut, tenguieren l'oportunitat de commemorar el 25 aniversari de les seves nocces, amb un esplendor i una emotivitat que encara avui es recorda amb admiració.

Quan es batia l'anyada a l'era —instal·lada davant el portal de l'entrada a les cases— hi havia el cas curiós que, si el que cantava i dirigia l'operació era l'amo en Rafel, les mules corrien a més velocitat... I el fenomen es podia comprovar! El secret era, tan sols, que aquell tenia una veu bonica i potent que, quan la feia servir, deixondia del seu ensopiment les cansades bísties del Senyor.

Constituïa un quadre encantador, quan arribava l'hora de menjar, es reunien els treballadors al voltant d'una àmplia taula. No hi havia distincions entre amos i missatges, ni fins i tot amb els propietaris, que moltes vegades estaven representats per les seves filles. L'àpat començava amb el rès del Pare Nostre i després, esgrimint la càssica cullera de fusta, es feia bona feina del ben trempat cuinat que, amb amor, havia condimentat la madona. No hi faltava el pa moreno, ni les olives trencades. Però millor que les viandes era l'ambient alegre, respectuós i familiar que tenien tots i cada un dels comensals.

De tot això, només en queda el record. A Son Moix s'aixequen els gran blocs dels col·legis de Monti-sion, La Salle i La Puríssima. Les cases de la possessió han estat esbucades i llargues avingudes tallen i subdivideixen el que abans eren terres de cultiu... ¿Recitarem, per això, les Copes de Jorge Manrique, o ens resignarem al "signe dels temps"?

Son Puigdorfilà

Paral·lela a Son Moix Blanc, però a l'esquerra de la carretera de Son Rapinya, hi ha situada la bonica masia de Son Puigdorfilà, d'una extensió de 85 quarterades (60 hectàrees, 37 àrees, 55 centiàrees).

Les seves cases, situades en una suau marjada, ofereixen un senyorial aspecte, i el seu interior és prou ample.

Aquesta possessió fou propietat de don Ramon Despuig Martínez de Mancilla Ram de Montoro i Fortuny, titular dels comtats de Montenegro i de Montoro, fins al 1890, en què la vengué a don Gabriel Juan Ribas.

Tan aviat com fou propietat d'aquest senyor, la subdividí en dues, i es quedà amb Son Puigdorfilà de Baix, i per al seu germà don Vicenç, Son Puigdorfilà de Dalt. I perquè ambdues finques tenguessin la mateixa extensió territorial de 50 quarterades, després d'un temps, n'escapà 15 de Son Muntaner, i així aconseguí el seu objectiu. (2)

Sense cases a Son Puigdorfilà de Baix —element del qual no poden prescindir les finques rústiques— féu construir un gran "xalet", on s'instal·là, casa per als amos i dependències útils per a les feines de fora vila.

Devers l'any 1862 era amo de la totalitat de la possessió un tal Llabrés, natural de Binissalem, (3) el qual "només tenia una filla bellíssima i gentil, per la qual cosa tengué molts de pretendents, i es casà amb el fill major dels amos de Son Quint, Josep. Na Marieta de Son Fila fou molt considerada i popular".

En canvi, quan don Gabriel la subdividí en dues parts, nomenà majoral de Son Puigdorfilà de Dalt l'amo en Joan Tous Porcel, el qual la regentà fins a la vellesa, i després la traspasà al seu fill Bartomeu Tous Terrassa, el qual estigué en el càrrec fins al 1964, en què voluntàriament es jubilà i es retirà a viure a Son Rapinya.

De Son Puigdorfilà de Baix, en fou encarregat l'amo n'Onofre Tous Porcel, i el succeí, per poc temps, el seu fill Damià Tous Guiscafrè, i a aquest el seu cosí Joan Tous Terrassa.

Don Gabriel tenia uns perfils humans molt acusats. Sens dubte era llest i dinàmic. En el seu temps, els Ribas assoliren el cim de la seva grandesa comercial i financera, i gaudien d'un prestigi imponent que feia que, a les actuacions on intervenia don Gabriel, les seves raons es considerassin. No obstant, era home de pensades especials... vbg.:

Enemic acèrrim del que avui anomenam "atur obrer", a tot desocupat que se li posàs al davant, el convidava a anar a Son Puigdorfilà, on se li solucionaria el problema. D'aquesta manera, arribà a tenir dues i tres dotzenes d'operaris que, o bé li cultivaven la terra, o l'espeditaven, o aixecaven marjades, o construïen solls, etc. (4)

Cal advertir que en aquells temps les hores no comptaven. I els jornals eren misèrrims (consonants, en certa manera, amb el nivell de vida d'aleshores). A Son Puigdorfilà es treballava per 10 cèntims al dia...! però, en canvi, els obrers disposaven d'una suculent i nutritiva menjada. Per això, hi havia un parell de cuineres ben arromangades que condimentaven el ranxo.

Era espectacular veure'l quan es dirigia al mercat per fer la compra. Estava, aquest, instal·lat a Palma, on actualment hi ha la plaça de Santa Catalina Thomàs. Hi anava a darrera hora del matí, des del seu proper magatzem de teixits, del carrer de Sant Nicolau. (5) Quan el veien arribar, les venedores el cridaven pel seu nom —ja que era prou conegut— i li oferien la mercaderia que encara no havien pogut vendre. L'interpel·lat no feia més que dir-les: "Duis-la en es carro", que apostava tenia preparat. I era de veure com s'omplia el vehicle de verdures, carn, peix, fruita... Satisfet de l'adquisició, olímpicament pujava al pescant i, vora el cotxer, posava rumb cap al seu estimat Son Puigdorfilà, on tantes boques l'esperaven.

Esgarrifava, també, el cúmul de porcs que sacrificava perquè als comensals no els mancàs la carn, o l'embotit, durant tot l'any, seguint d'aquesta manera la vella tradició mallorquina.

Un bon dia, a un dels seus operaris que estava llaurant la terra, el mul li va caure mort. Estupefacte, es presentà a don Gabriel i li contà el desgraciat accident. Un cop escoltada l'explicació, amb una gran serenitat contestà l'interlocutor: "Fillet meu, em sap molt de greu... però m'hauràs de pagar es mul". I, què va fer? Doncs quan el cap de setmana li pagava el salari, li retirava algunes monedes, fins que el compte quedà cobert... Si li llevava, per exemple, 20 cèntims, després li'n donava 40, amb qualsevol excusa...

Les anècdotes que podríem aportar, ens faria interminables.

No sempre els treballadors es portaven bé; n'hi havia de malfeiners, ronsers, etc. Aleshores, quan més poc ho esperaven, des del terrat de les cases, on havia pujat don Gabriel a guaitar les operacions, ressonava una veu tremenda que deia: "Pillos, lladres, robau

Son Rapinya

Polèmica dins l'Obra Cultural Balear

es jornal!". I aquesta actitud motivava l'expulsió dels delinqüents. Però, l'endemà, si importava, els tornava a admetre.

Com es veu en aquestes genialitats, revelaven tenir, en el fons, un magnífic cor.

A tot el territori de Son Puigdorfilà no hi havia cartellets, com els que ara s'estilen a totes les propietats rústiques, de "Prohibit passar", "Vedat de caça" o "Camí particular". La possessió era, de fet, de tots i don Gabriel donava facilitats perquè la gent es passejés per la dilatada superfície del seu solar. Com és de suposar, hi havia parcel·les encantadores, com la denominada Font Santa, lloc fresc i frondós, pel qual corrien tènues fontetes que, especialment a l'estiu, invitaven a ajuere's. Hi havia, també, la petitíssima plaça de toros (construïda a causa de l'extracció de cantons per a la construcció) que també atreia la gent. Es podia creuar la propietat d'un extrem a l'altre, ja que don Gabriel es fiava del seny dels vianants.

Dia de màxima alegria per a tothom era el Dimenge de l'Àngel (vuitena Pasqua de Ressurrecció) en què riades de gent des de Palma, Son Espanyol, Santa Catalina, etc. anaven a Son Puigdorfilà per celebrar plegats el Pancaritat. Durant aquesta alegre jornada, don Gabriel "tirava la casa per la finestra", i subministrava mitjans que fessin grata l'estada a la finca i així, dins la possessió, s'hi muntaven envelats d'avellanes, atraccions i llepolies, mentre una potent banda de música alegrava, amb el seu repertori, la felicitat commemoració pasqual.

Duit pels seus bons sentiments, tengué la gentilesa de convidar, un dia, a un gran dinar, els asilats del Benèfic Establiment de la Misericòrdia, i el dinar es va servir a la plaça de toros, adornada a l'efecte, i fou difícil esbrinar, en aquesta ocasió, qui va ser que més bé s'ho passà: si els "acollits", o bé "l'acollidor".

Quan morí don Gabriel s'acabaren les festes i les facilitats per visitar la possessió. Unes altres varen ser les maneres dels seus successors. De Son Puigdorfilà de Baix podem dir que va ser heretada per la seva neboda, dona Maria Juan Serra de Sastre, filla de don Vicenç, propietari de Son Puigdorfilà de Dalt.

Pel que fa a l'altra finca, don Vicenç la deixà en testament a la seva altra filla Mercè, la qual, l'any 1965, de comú acord amb la seva germana Maria, varen vendre 4.000 m² a les religioses de la Puresa de Maria Santíssima, perquè hi edificassin el col·legi Madre Alberta. De la part que quedava, juntament amb les cases, instituï hereu el seu nebot, don Vicenç Sastre Juan.

(Continuarà)

Dins l'Obra Cultural Balear es viuen moments de tensió causats per l'enfrontament entre el CENC i els directius de l'Obra. L'enfrontament, segons un diari il·lenc, és degut a la censura que ha patit una publicació del CENC --organització de mestres integrada dins l'OCB-- a mans de la directiva, la qual s'ha negat a assumir el contingut del llibre i a distribuir als centres escolars el llibre "L'ensenyament, eina bàsica de la catalanització", obra del CENC.

Els arguments emprats pels responsables de l'OCB fan referència a l'oposició al fet que, dins el llibre, hi figuri un mapa amb la denominació

Catalunya aplicada al conjunt dels Països Catalans, així com a la portada del llibre, en la qual hi ha un revòlver.

El sector que es considera marginat amb aquesta iniciativa dels responsables de l'OCB, denuncià pràctiques censores dins l'entitat, fins i tot alguns afiliats abandonaren l'OCB.

Climent Picornell --directiu de l'OCB-- segons l'esmentat diari, hauria dit que s'havia de cremar el llibre, cosa que ha desmentit el mateix implicat, afegint que qui vulgui tenir el llibre no ha de fer més que passar per l'Obra i li ho donaran. "He de desmentir que a l'OCB es practiqui la censura, però el que tampoc

no podem admetre és que el CENC utilitzi el nostre nom per editar un llibre amb el contingut del qual no hi estan d'acord la majoria de socis de l'entitat", ha manifestat Picornell.

Per altra banda, aquesta polèmica va unida a la convocatòria d'eleccions a l'Obra Cultural Balear, element que

també ha pogut influir en aquesta polèmica. De totes maneres, segons Picornell, "les pròximes eleccions a l'OCB no crec que siguin la causa de la polèmica, ja que el problema de l'entitat és que ningú la vol presidir. Per tant, no hi ha lluita entre sectors de la institució per fer-se amb el poder".

Balearitzar

La carta de Pasqua dels nostres bisbes "Ecologia i Turisme" ha tingut una acollida molt favorable. No és estrany. Tots sabem que el nostre futur depèn en gran part de la manera com sabrem administrar el nostre patrimoni natural: la terra, la mar, el paisatge.

Quan els bisbes parlen de la situació ecològica de les nostres illes, no hi van amb volteres:

"Ens dol, -afirmen-, que el terme 'balearització' fins i tot sigui sinònim de destrucció de la natura i de manca d'una assenyada planificació turística i urbanística".

No és la primera vegada que he sentit parlar de "balearitzar", però sí puc dir que cada vegada m'ha fet empegueir més. Em posa pell de gallina constatar que balearització sigui sinònim de destrucció del patrimoni paisajístic i ecològic al servei dels interessos econòmics; com a sinònim, també del procés de degradació en tots els ordres que hem viscut en la nostra terra, la destrucció del sentit col·lectiu d'una nació i d'un poble, inclosa. I això, com afirma J. Mª Llompart, a més de ser humiliant és altament expressiu de la gravetat del problema que vivim: les illes balears han pogut ser considerades exemple de lo que mai hauria de ver estat.

Hi som, a temps, encara? No ho sé, però lo que sí és cert és que s'hi juga la nostra

Climent Picornell de Sant Joan.

pròpia subsistència. La carta dels bisbes és una oportunitat més per a reflexionar i prendre decisions.

El que m'agrada d'aquesta carta és que ens parla de qualque cosa que ens atany de veritat. L'Església no es conforma amb ser imatge i semblança de la nostra societat, sinó que vol aportar qualque cosa per a transformar-la. I ens posa davant un repte: reconvertir la balearització en el procés de construcció d'un poble. Una tasca que ja està encetada, però que encara no sabem ben bé on ens dura.

Francesc Munar Servera

CAP A UNA NOVA EDUCACIÓ D'ADULTS

JORNADES
D'EDUCACIÓ
D'ADULTS,
TREBALL
SOCIOCULTURAL
I PARTICIPACIÓ

Objectius
per a una
programació
18, 19, 20
Maig 1990
Quarter
de la
Polícia
Municipal
Son Dameto,
s/n.
Palma.

Organitza:

ajuntament de palma

Amb els auspicis de
la UNESCO,
Col·laboren: Federació d'Associacions de Veïns de Palma. Ajuntaments de: Artà, Algaida, Búger, Calvià, Campanet, Capdepera, Manacor, Marratxi, Pollença, Porreres, Puigpunyent, Santanyí, Selva, Son Servera.

Petanca

Campionats de les Balears, a la Porciúncula

Tripletes finalistes i guanyadores

S'han celebrat els campionats de Petanca de les Balears (Campions de Copa) a les instal·lacions esportives del col·legi de la Porciúncula, a s'Arenal de Mallorca, i ja tenim les tripletes guanyadores que ens representaran als respectius campionats estatals que tendran lloc a partir d'aquestes dates.

La participació d'enguany a les eliminatòries ha estat de 264 tripletes en total, repartides entre 49 tripletes de primeres, 128 de segones, 56 de

femenines, 16 de juvenils i 15 d'infants. El campionat es va fer els passats diumenges 22 i 29 d'abril i dia primer de maig. El campionat va tenir una bona assistència de públic i d'acompanyants, ja que han desfilat pels camps de joc més de mil cinc-cents persones, aficionades d'una manera o altra al joc de l'Amistat i la Petanca. A les Balears, aquest esport compta amb més de tres mil fitxes, essent la segona comunitat autònoma pel que fa al nombre de fitxes.

Es per això que, al llarg d'aquests darrers anys, les Balears han aconseguit títols estatals a les diverses categories en què s'ha participat, així com l'honor d'haver organitzat el primer Campionat Mundial Femení de Petanca, que va tenir lloc els dies 7, 8 i 9 d'octubre de 1988 al poliesportiu Prínceps d'Espanya, amb la presència d'una vintena de països participants i la tripleta de Tailàndia com a guanyadora.

Per a la història particular de la Petanca durant aquesta temporada, farem esment dels finalistes i campions d'aquests dies passats, segons les categories respectives. Són aquests:

Primeres: Campió absolut, el CP Atc. Molinar, amb la tripleta formada per Valentí Baídez, Joan Sart i Francesc Cardona; subcampions, CP Atc. Molinar, amb Rafa Pérez, Francesc Castilla i Antoni Ocete; tercers, CP Santa Marta, amb Antoni Marín, Pere Cruz i Josep Baídez; quarts, CP Sóller, amb Andreu Mas, Antoni Duque i Jordi Vicens.

Segones: Campions, CP Llama, amb la tripleta formada per Jacob Gomila, Ginés Adelino i Francesc Pérez; subcampions, CP Puente, amb Josep L. Mejías, Andreu Celdrán i Joan Estelrich; tercers, Unió de Sóller, amb Llorenç Reines, Miquel Darder i Pere Ferrer; quarts, CP Portmany, de Sant Antoni d'Eivissa, amb Joan de la Creu Bonet, Francesc Fernández i Xavier Alonso.

Fèmines: Campiones, el CP Santa Marta, amb la tripleta formada per Joana Ribas, Catalina Mayol i Cati Adrover;

CP Puente, subcampions de segona: J. L. Mejías, A. Celdrán i J. Estelrich.

subcampiones, CP Hostalets, amb Pilar Nieto, Catalina Gordiola i Maria Helena Bou; tercers, CP Amanecer, amb Margalida Adelino, Marga Pou i Maria del Carme Gómez; quarts, el CP Puente, amb la tripleta del Pilarí formada per les fotogèniques Matilde García, Catalina Oliver i Antònia Oliver.

Juvenils: Campions, CP Son Oliva, amb la tripleta formada per Jordi Pérez, Josep Sánchez i Diego García, els quals exhibiren el millor joc del campionat; subcampions, el CP Raedy, amb Mateu Fortuna, J. Josep Sánchez i Jesús Rodríguez, en una final de campions; tercers, CP Bola Azul, amb Antoni Expósito, Emili Corrales i Josep A. López; quarts, CP Son Busquets, amb Miquel A. González, Pere J. Pocoví i Antoni Borgóñez. Infants: Campions, el CP Son Ametler, amb la tripleta formada per Rafel Moreno, Francesc Josep Company i Ferran Lozano; subcampions, el CP Son Ametler, amb Salvador Losa, Antoni Losa i Josep Maria Hila; tercers, CP Bola Azul, amb Daniel Corrales, Damaris Expósito i Josep Cabrera; quarts, CP Ses Cadenes, amb Rafa Martín, Josep A. López i Margalida Tebas.

Enhorabona a tots: jugadors, àrbitres i organització. (Adolfo de Villarroja)

CP Bola Azul, tercers a juvenils: A. Expósito, E. Corrales i J. A. López.

CP Bola Azul, tercers a infants: D. Corrales, D. Expósito i J. Cabrera.

CP Santa Marta, campiones: J. Ribas, C. Mayol i C. Adrover.

CP Amanecer, tercers: M. Adelino, M. Pou i M. del Carme Gómez.

Ciclisme

Triomf estranger a la primera jornada de la Challenge Tenis Arenal

Setanta-cinc ciclistes veterans disputaren la primera de les quatre curses que conformen la II Challenge Tenis Arenal, que organitza el Club Ciclista Arenal i compta amb la col·laboració i patrocini de lubricants Cepsa, d'Antoni Timoner.

Els participants recorregueren 53 quilòmetres, sobretot per pla, amb línia de sortida i meta a l'hotel Delta de Cala Blava. El guanyador va fer un crono de 1'20'50 i va ser el suís August Zollinger, de la categoria B. El mallorquí Vicenç Joan Riera arribà a sis segons del suís i va ser el primer en arribar de la divisió Especial. Després arribaren Zweifel (ex-campió del món de ciclo-cross) i Hansrnedi, ambdós de la categoria A. A 51 segons del guanyador arribaren Fullana (B), Wutrich (A), Luciano Diego (Especial), Karlens (Especial), Quintana (A), Comas (Especial), M. Rosselló (A), Palacios (Especial), Gomareiz (Especial), Josep Cebrián (primer de la categoria C) i Contestí (primer de la categoria D). Es classificaren setanta corredors i el temps de darrer classificat va ser de 1'30'28.

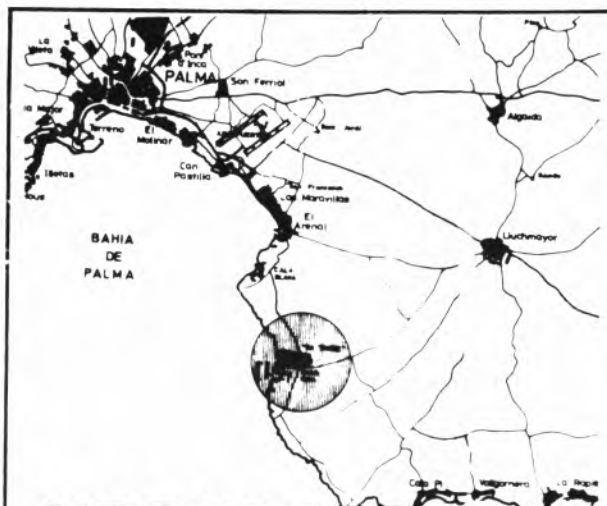
Entrega de premis del primer torneig de billar organitzat per la direcció del Bar Son Rapinya.

Foto del final del primer torneig de fronton tennís, jugat al fronton de Son Rapinya, organitzat per la direcció del Bar Son Rapinya.

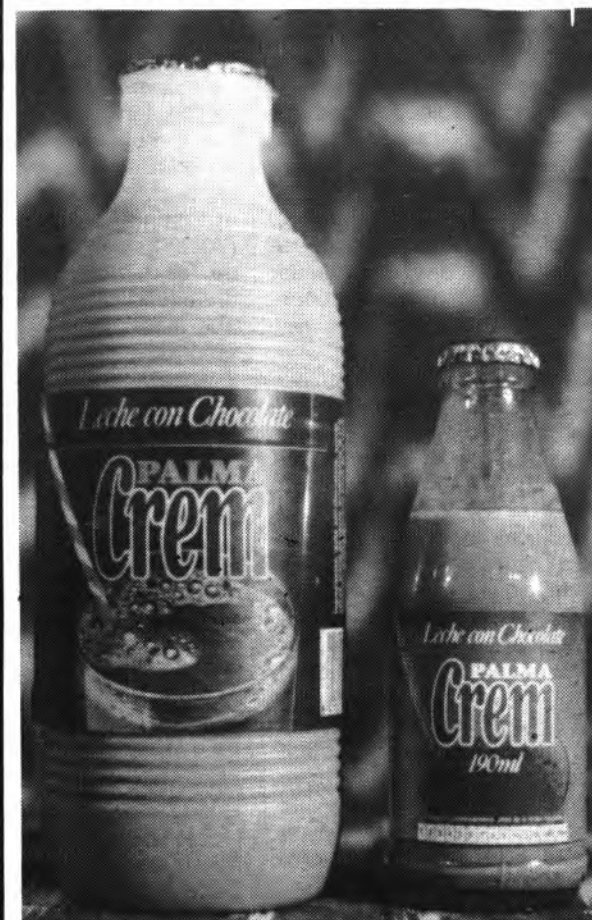
Equip del Cide que juga a la Lliga Nacional Juvenil. Van els darrers a la classificació, però participen que és el que importa.

URBANITZACIÓ SA TORRE

Sortida prolongació autopista.
A la carretera de s'Arenal al Cap Blanc
quilòmetre 7'50.
Venda de solars devora la mar.
Visites: cada dia manco els dimecres.

DE LA MILLOR LLET, EL MILLOR BATUT DE XOCOLATA

Envassos no retornables d'1/5 i de litre
Batut de xocolata amb la garantia de Palma Crem
Produïda a s'Arenal de Mallorca

N.R.S.I. 1500983-pm
GRANJAS SAYJA RAMADERA
HORT DE CAN SASTRE
Final autopista de s'Arenal
Tels. 26 38 14 - 49 10 61 - 49 11 51
SES CADENES DE S'ARENAL

Dades de la nostra gent

Tot i quan la nostra visió de la distribució de la població de les Illes és aproximativa, és molt més propera a la realitat que la que ens dona l'INE. Tenim moltes raons per dir-ho, i aquestes en són algunes:

població activa s'obliden les tasques de la llar familiar, suposant que les 100.000 mestresses de casa no en foten ni brot. Es veu clar que la direcció de l'INE s'arromanga poc per fer l'escurada.

vat en favor de pobles com Calvià, Andratx, Capdepera-Cala Ratjada, badia d'Alcúdia, Can Picafort i la vila d'Eivissa. Actualment, l'emigració està canviant de component. L'emigració que fixa la residència a les Illes té el seu nucli en el país de la CEE, en segones residències, i en treball al sector turístic, o bé ve de l'Àfrica (Marroc, Algèria, Senegal). Aquesta és l'emigració creixent, mentre la provinent de l'Estat té un caràcter més temporal, lligat a l'estacionalitat de l'hostalatge.

De les 200.000 persones residents, no nascudes a les Illes, 70.000 són d'Andalusia, especialment de les províncies orientals (a Ciutat hi viuen 12.000 granadins). Devers 21.000, tenen l'origen a Castella-La Manxa, especialment de Ciudad Real i Albacete. Unes 30.000 no han nascut a l'Estat espanyol. Del Principat i del País Valencià hi ha unes 20.000 i 12.000 persones, respectivament.

Una característica de l'emigració (salvant la provinent de la CEE) és el baix nivell educatiu que ha gaudit: un 83% de les persones majors de 10 anys no passen dels estudis primaris. Pràcticament no han tingut accés a l'educació. Ni la tenen ara: ni en català, ni en castellà. Aquest fet és important a l'hora de situar-se en les actuals condicions de mercat, i només similar als sectors de migració rural nascuda a les Illes que han accedit, per la desfeta del sector agrari, al sector serveis.

Els esforços de les institucions de l'Estat o de la Comunitat cap a tota aquesta gent deixa molt que desitjar: l'educació permanent de les persones adultes, tot i quan ha estat incrementada durant els darrers anys, no supera les 11.000 places. L'activitat laboral d'aquesta gent, en general menys qualificada i també més pesada, no convida precisament a la dedicació d'unes hores al dia a la formació edu-

El nostre corresponsal a les Illes, Llorenç Buades, ens ofereix unes dades poblacionals de la seva terra força interessants. Polemitza amb els números oficials i dedica especial atenció a l'emigració. És un bon material per conèixer millor la realitat d'aquesta part dels nostres Països Catalans.

De la revista Demà

LES NOSTRES XIFRES

Població de fet	700.000	Mitja d'atur registrat	40.000
En edat escolar	180.000	Atur registrat (Gener)	50.000
escolaritzada	152.000	" " (Agost)	26.000
Minyons/es sense escol.	28.000	Treballen (Gener)	239.000
Pensionistes	120.000	Treballen (Agost)	314.000
Total "no activa"	300.000	Autònoms/es	66.000
En edat de treballar	400.000	Agraris c. propi	10.600
En atur permanent	28.000	Assalariats/es en	
Mestresses de casa	100.000	temporada baixa	171.000
Treballen tot l'any	239.000	Natalitat anual	8.600
Atur/treball estacional	33.000	Mortalitat anual	6.400
Temporers/es no resid.	40.000	Pensió mitja	36.000

Cost de l'atur/persona : 38.000 pts.
Cost de l'atur per treballador/a : 89.000

XIFRES OFICIALS D'ACTIVITATS

	1.981	1.988	1.989
Població activa	246.600	273.800	277.600
Mitjana d'atur	24.583	28.600	28.300
Homes actius	174.000	170.800	173.100
Dones actives	72.600	103.100	104.500

COMPOSICIÓ SECTORIAL

	1.981	1.988	1.989
Agricultura i pesca	36.600	13.000	11.400
Indústria	44.200	47.200	45.400
Construcció	31.100	27.800	30.600
Serveis	135.221	157.200	161.900
Població assalariada			184.984
Pensionistes		116.000	118.179

a) Les xifres de cotitzants a la Seguretat Social, al desembre del 1989, eren per damunt les 250.000. Si la conclusió de la temporada turística es produeix al mes de novembre, i resulta que el mes de desembre, tot i la manipulació estadística que es fa de l'atur les persones registrades eren prop de les 49.000, difícilment es pot concloure, com fa l'INE, que la població activa és de 277.000 persones. Encara més, cal considerar que les persones en règim autònom no s'inscriuen, i moltes d'elles tanquen a la temporada baixa.

b) Les xifres d'atur de l'INE, al voltant de les 28.000 persones, són del tot irreal, quan el mateix INEM ens diu que la mitjana anual d'atur es situa sobre les 39.000 persones inscrites.

c) Les dades de població activa femenina, del 1986 al 1990, varien en unes 34.000 persones, la qual cosa seria al·lucinant si tenim present l'índex de creixement anual de la població vegetativa i la mortalitat anual. Abans es quedaven curts o ara es passen? Per resoldre-ho caldria recórrer al nostre Sherlock Holmes, el Mosquero d'En Toni Serra.

Per a més desgràcia, les xifres que es donen oficialment serveixen entre altres coses per recórrer als Fons Socials de la CEE, i la Conselleria de Treball n'ha fet ús per això, presentant els ajuts donats com una gran conquesta. Ja ho val!

Què en podem fer de tot això?

Primerament, significar que les estadístiques, ara com ara, menteixen en donar una explicació de la societat real. Segona, que quan ens donen constància numèrica de la

Cal veure també que les xifres d'atur de l'INE i de l'INEM no coincideixen mai, tot i que ni unes ni les altres responen a la veritat. Les de l'INEM, més properes a la realitat, corresponen només a l'atur registrat. Es pot extreure també que al menys 100.000 persones no veuen reconeguda la seva activitat laboral (mestresses de casa), i altres 100.000 viuen, entre l'atur permanent i la precarietat laboral, si sumem l'atur permanent, l'atur estacional i el treball temporal no resident. Més o menys, el 50% de la gent en edat de treballar. Del 50% restant, caldria sostreure autònoms i agraris propis (76.000) per tal d'adonar-nos de les dimensions reals d'un proletariat un poc més estable, que està dispers en 24.500 empreses, amb una mitjana de 7 treballadors/es per empresa.

L'emigració

D'una població aproximada de 700.000 persones, en dades del 86, un 28,7% no havia nascut a les Illes. Això significa que al menys 200.000 persones han trobat entre nosaltres la seva residència i lloc habitual de treball o d'atur. La instal·lació d'aquesta gent, fins l'any 1976, es fa normalment a Ciutat de Mallorca, on s'obren nous barris, autèntics "ghettos" com Son Gotleu, Son Roca, Son Cladera, al voltant de la ciutat. A l'interior de la ciutat: porta de Sant Antoni o "es barrio", i després, Sa Calatrava. La magnitud de l'emigració no permet una absorció normal tal com succeïa als pobles, o a l'arribada dels primers emigrants per a la construcció de les xarxes ferroviàries a principis de segle.

Amb la intensificació de l'explotació turística costanera, el creixement de l'emigració a Ciutat resta min-

cativa.

Les possibilitats d'integració resten reduïdes a l'esforç personal. I, molt probablement, les autoritats competents no la desitgen. L'esquerra del sistema tampoc fa res per donar a l'emigració l'alè del país on viuen i treballen. El tall entre l'esquerra nacionalista, molt llunyana del moviment obrer, i l'esquerra estatal del sistema, molt allunyada del país, és evident. Quan no es dona la possibilitat d'una integració en la vida il·lenca, s'obre la possibilitat del conflicte.

Cañellas i l'emigració il·lenca

Quan el govern de Cañellas alça la veu per exercir un control sobre l'emigració, és per la certesa que, en termes d'economia de mercat, les Illes tenen unes limitacions derivades del monoconreu turístic que impossibiliten a la llarga la creació dels llocs de treball suficients per assimilar el creixement vegetatiu i emigrant. Cañellas en cap moment posa l'èmfasi del seu discurs

en aturar el creixement de l'emigració de la CEE (segones residències, jubilats...). El que preocupa a Cañellas és tenir la clau del control de l'emigració per aturar l'allau de 40.000 treballadors i treballadores temporers en cas de crisi.

La xenofòbia emergent del govern Cañellas és de contingut classista, i el recurs al discurs xenòfob del "vaixell de reixeta" resta al calaix, en funció dels esdeveniments. Cañellas ha après de les "democràcies" occidentals que, en moments de crisi, instrumentalitzen les mancances del sistema contra un "cap de turc". I en la mesura que és útil, no cal el conflicte. En la mesura que ja no ho és, és útil el discurs del "vaixell de reixeta", o l'associació de l'emigració amb la realitat de la delinqüència i tots els altres mals.

Per això mateix, Cañellas no opta per la integració: s'estima més tenir la basa d'una possible divisió de la classe treballadora.

Llorenç Buades

No tot és turisme a les illes